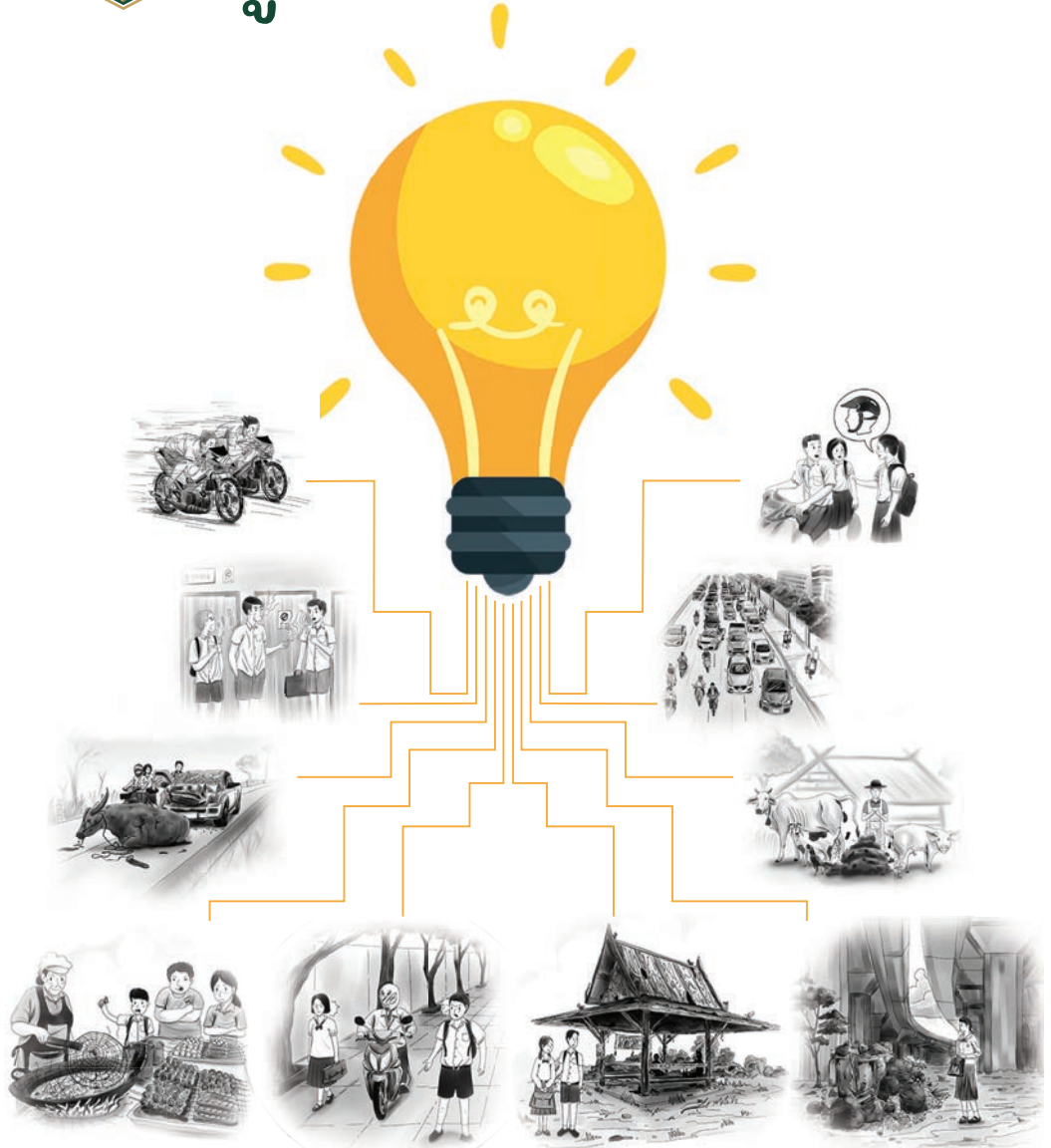

10 ปีปัญหา ส่วนนโยบายสาธารณะ

โครงการสร้างสำนักพลเมือง
สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง
สถาบันพระปกเกล้า

10 ปีสัญญา ส่วนนโยบายสาธารณะ

สถาบันพระปกเกล้า

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

สุภารัตน์ พรหมสวัสดิ์.

สถาบันพระปกเกล้า. 10 ปีสัญญาส่วนนโยบายสาธารณะ.-กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, 2563
84 หน้า.

| นโยบายสาธารณะ. || สถาบันพระปกเกล้า

352.34

ISBN 978-616-476-077-6

ลิขสิทธิ์สถาบันพระปกเกล้า

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ

978-616-476-007-6

รหัสสิ่งพิมพ์สถาบันพระปกเกล้า

สสม.63-02-1000.0

ราคา

140 บาท

พิมพ์ครั้งที่ 1

มีนาคม 2563

จำนวนพิมพ์

1,000 เล่ม

ออกแบบปก/รูปเล่ม

เศรษฐพงษ์ ดีอุดม

จัดทำโดย

สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี

ชั้น 5 ฝั่งทิศใต้ เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

โทรศัพท์ 02-141-9600 โทรสาร 02-143-8186

<http://www.kpi.ac.th>

โรงพิมพ์

บริษัท ศูนย์การพิมพ์แก่นจันทร์ จำกัด

88/5 วัฒนาวิเวศน์ 5 ถนนสุทธิสารวินิจฉัย แขวงสามเสนนอก

เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310

โทรศัพท์ 02-276-6545 โทรสาร 02-277-8137

สารจากผู้บริหาร

ปัจจัยสำคัญที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาประชาธิปไตย คือ “การเสริมสร้างสำนึกความเป็นพลเมือง” ด้วยเหตุนี้ สถาบันพระปกเกล้าในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมและให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงให้ความสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนาความเป็นพลเมืองกับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ โดยเฉพาะนักเรียน นิสิต นักศึกษา ถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่สถาบันพระปกเกล้ามุ่งเน้นมาอย่างต่อเนื่อง

หนังสือ “10 ปัญหาสู่นโยบายสาธารณะ” เล่มนี้ เป็นการรวบรวมตัวอย่างความสำเร็จของข้อเสนอเชิงนโยบายและวิธีการแก้ไขปัญหาที่ริเริ่มโดยนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการสร้างสำนึกพลเมืองโดยนำความรู้ ทักษะและความมีจิตสาธารณะไปประยุกต์ใช้ในการลงมือปฏิบัติอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนที่ชัดเจน เริ่มจากการร่วมกันระบุและค้นหาปัญหาสาธารณะที่เกิดขึ้นในโรงเรียนหรือชุมชน ผ่านกระบวนการตัดสินใจที่เรียกว่า “ฉันทมติ” ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ปรึกษาหารือและพูดคุยกันโดยใช้เหตุผล ข้อมูลและข้อเท็จจริง จนนำไปสู่การตัดสินใจที่ทุกฝ่ายยอมรับแม้จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันบ้างก็ตาม และเมื่อได้ปัญหาสาธารณะที่นักเรียนต้องการแก้ไขแล้ว นักเรียนจะช่วยกันสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ใช้แบบสอบถามหรือสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องว่าปัญหานี้สำคัญจริงหรือไม่ อะไรคือต้นเหตุของปัญหา มีวิธีการแก้ไขปัญหาหรือนโยบายสาธารณะอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์และจัดทำเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาและลงมือปฏิบัติในฐานะพลเมืองที่ตระหนักรู้และกระตือรือร้น และท้ายที่สุดจึงได้นำไปสู่การพัฒนาเป็นนโยบายสาธารณะเพื่อนำเสนอต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อไป

สถาบันพระปกเกล้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่า “10 เรื่องเล่าโครงการสร้างสำนึกพลเมือง จากปัญหาสู่นโยบายสาธารณะ” เล่มนี้ จะเป็นตัวอย่างความสำเร็จและจุดประกายให้กับนักเรียน นักศึกษา หรือผู้อ่านได้เห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่จำกัดอยู่เพียงแคการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเท่านั้น แต่เราสามารถมีส่วนร่วมได้มากกว่านั้นคือ การร่วมกันแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมผ่านกระบวนการ การพัฒนาและจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายที่เป็นรูปธรรมเพื่อนำไปสู่การเสนอเป็นนโยบายสาธารณะ ซึ่งถือว่าเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของเราทุกคนในฐานะพลเมืองไทย

(ศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย)
เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

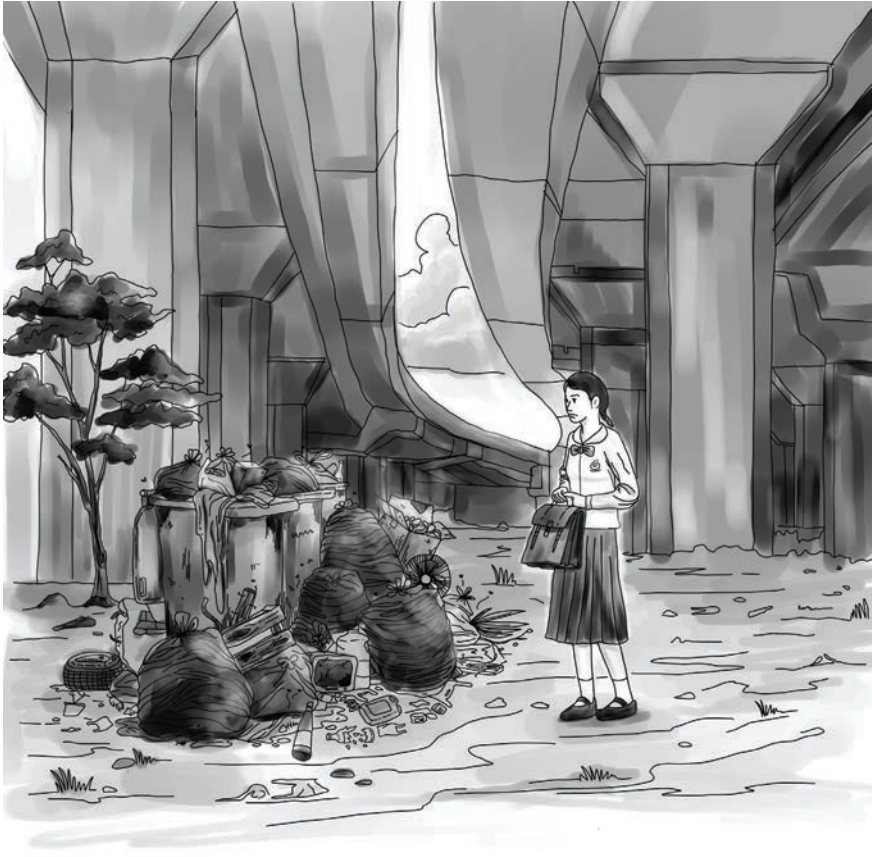
คำนำ

โครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen) เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างสถาบันพระปกเกล้าและศูนย์พลเมืองศึกษา (Center for Civic Education) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นโครงการที่นำหลักสูตรการสร้างสำนึกพลเมืองมาประยุกต์ใช้กับหลักสูตร การเรียนในโรงเรียน โดยเน้นให้นักเรียนหรือเยาวชนได้เรียนรู้การเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาชุมชน ผ่านกระบวนการวิจัยและกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหา และนำเสนอต่อองค์กรภาครัฐที่มีอำนาจในการนำนโยบายไปบังคับใช้ซึ่งโครงการสร้างสำนึกพลเมืองได้พัฒนาความเป็นพลเมืองให้กับนักเรียนผ่านการดำเนินโครงการในห้องเรียน ภายใต้การกำกับดูแลของครูผู้มีความรู้ในกระบวนการสอนที่สร้างการเรียนรู้การเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่ นักเรียน เยาวชนในฐานะคนรุ่นใหม่ ให้ความรู้ความเข้าใจมีทัศนคติและพฤติกรรมอันเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ สำหรับเรื่องเล่าโครงการสร้างสำนึกพลเมือง : จากปัญหา สู่ นโยบายสาธารณะนี้เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการสร้างสำนึกพลเมืองที่ผ่านมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการสร้างความเป็นพลเมืองต่อไป

สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง
สถาบันพระปกเกล้า

สารบัญ

	หน้าที่
1.(ขยะ).....ข้างทางด่วน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัยกรุงเทพมหานคร	1
2.“ศาลา” รอ(รัก)รถ ไม่ปลอดภัย... โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร	7
3.รถติด (เพราะพิชรัก) โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร	15
4.รถจักรยานยนต์ บน “บาทวิถี” โรงเรียนราชวินิต มัธยม	22
5.อุบัติเหตุบนท้องถนนจาก...สัตว์เลี้ยง (วัว-ควาย) โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จังหวัดร้อยเอ็ด	28
6.น้ำมัน “ทอดซ้ำ” ในอาหาร โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก จังหวัดร้อยเอ็ด	33
7.“อันตราย” เมื่อ “ไม่สวมหมวกนิรภัย” โรงเรียนน้ำริดวิทยา จังหวัดอุดรดิตถ์	39
8.“บุหรี่” ภัยเงียบที่อันตราย โรงเรียนบ้านโคกพิทยา จังหวัดอุดรดิตถ์	46
9.เปลี่ยน “มูล(ขี้)” ให้มีค่า... โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จังหวัดอุดรดิตถ์	52
10.Waan “Boy” Sagoi “Girl” โรงเรียนอนุบาลชุมชนท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) จังหวัดอุดรดิตถ์	59
แผนผังแสดงการนำเสนอโยบายสาธารณะ	66
รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน	68
รายการอ้างอิง	78

1. (ขยะ)..... ข้างทางด่วน

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย
กรุงเทพมหานคร

(ขยะ).....ข้างทางด่วน

“ขยะ” คำสั้น ๆ ที่แสนอันตราย บดบังทัศนวิสัยทำร้ายสุขภาพและทุกครั้ง ที่พูดคำว่า “ขยะ” ทุกคนจะมองเป็นสิ่งสกปรกอยากกำจัดให้ออกไป แต่ วิธีการ ที่กำจัดขยะกลับไม่ถูกวิธีส่งผลให้เกิดมลพิษเกิดอันตรายต่อผู้อื่น ดังเช่น ขยะบริเวณทางด่วน ณ **โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย** ซึ่งตั้งอยู่ แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

ประเภทของขยะที่พบเจอ คือ เศษชิ้นส่วนที่เหลือใช้จากโรงงาน และเศษซาก จากการทุบตี **ส่งผลให้เกิดผลกระทบ** การสัญจรไปมาของรถยนต์บนท้องถนน ไม่สามารถสวนทางกันได้ เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน บดบังทัศนวิสัยของการมองเห็น ขณะขับขึ้นรถบนท้องถนน กลิ่นของขยะเป็นมลพิษต่อทั้งนักเรียนและชุมชน

การกำจัดขยะที่พอกพูนขึ้นจากการ **“ไร้สามัญสำนึก”** ของโรงงาน อุตสาหกรรมจึงเป็นเรื่องยาก แต่ก็ไม่เกินความสามารถของคนหากร่วมมือกัน ดังเช่นนักเรียน **โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย** และชุมชนคลองสามวา ที่เฝ้าสังเกตการณ์ พฤติกรรมการทิ้งขยะ พุดคุย ซักถาม พร้อมอธิบายถึงผลกระทบ และอันตรายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหากยังคงนำ **ขยะ** มาทิ้งอยู่เช่นนี้

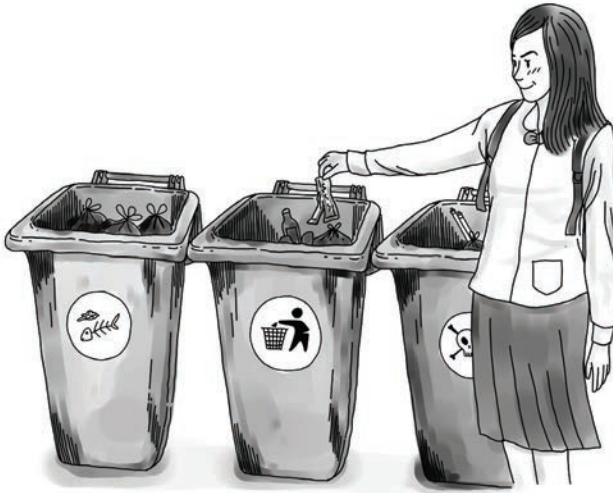
การดำเนินการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทิ้งขยะหากถามว่ายากหรือไม่ ทุกคนต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า...

“...ยากคะ ไม่ใช่เรื่องง่ายที่เราจะห้ามทุกคนไม่ให้มาทิ้งขยะ เพราะทุกคนไม่เข้าใจ มองว่าขอแค่ทิ้งขยะออกไปให้พ้นจากตัวเองเป็นพอ”

“...ท้อ ทุกครั้งที่พบเจอกับคำพูดที่บอกว่า เป็นนักเรียนมีหน้าที่ไปเรียนหนังสือ ไม่ต้องมายุ่งกับปัญหานี้หรอก”

เพราะทุกคนคิดเช่นนี้ **ไม่ใช่หน้าที่** จึงทำให้ขยะไม่ได้ถูกกำจัด แต่ กลับเพิ่มสูงขึ้นเป็นทวีคูณ การเฝ้ามองกองขยะการพบเจออุบัติเหตุ การสูดดมกลิ่นของขยะ ทุกวันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและบอกกับตัวเองเสมอว่า **“ท้อได้แต่ห้ามถอย”**

ขยะเกิดขึ้นมาได้เพราะทุกคน เพราะฉะนั้นทุกคนต้องรู้จักกำจัดขยะได้ (ไม่ใช่หน้าที่ใครคนใดคนหนึ่ง ไม่ใช่หน้าที่ของเทศบาล หรือหน่วยงานภาครัฐ) แต่เป็นหน้าที่ของทุกคน

“ทำซ้ำ ทำบ่อย ๆ ทำต่อเนื่อง” จนเกิดผลสำเร็จ การสังเกต การพูดคุยทุกครั้ง ที่เห็นใครเอาขยะมาทิ้ง จดบันทึกและทำสถิติข้อมูล ด้วยกระบวนการสร้างสำนึกพลเมือง จากสถาบันพระปกเกล้า และนำสถิติข้อมูล พร้อมทั้งนโยบายแก้ไขปัญหaxyขยะจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลนี้เป็นเวลานาน ไปนำเสนอแก่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในเขตคลองสามวา ทำให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากขยะทำให้เกิดความร่วมมือในการกำจัดขยะ

เฝ้ารอว่าการลักลอบนำขยะมาทิ้งมีมาตรการ **ตาสับปรอด** (จับ ปรับ) หากเห็นใครลักลอบทิ้งขยะสามารถถ่ายรูปและส่งรูปผ่านแอปพลิเคชันเพื่อแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ติดตามจับและปรับได้ทันที นับเป็นสำนึกพลเมืองที่มองประโยชน์สาธารณะก่อนตัวเอง แม้ว่าจะงานนั้นจะเหนื่อยหรือยากแค่ไหนก็ตาม...

แม้แต่ขยะยังเปลี่ยนได้ และสำนึกคนมีหรือจะเปลี่ยนไม่ได้ !!!!

การดำเนินโครงการเพื่อกำจัดขยะ ทำให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบต่อนอง ต่อสังคม จนเกิดเป็นความร่วมมือที่ช่วยกัน “รื้อ ถอน” กองขยะที่รกร้างมานาน จนหมดไปและฟื้นฟู ปรับทัศนียภาพใหม่ให้สวยงามเอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์...

ปรับทัศนียภาพใหม่ “...สวยงาม (ไหนล่ะ) ขยะ ?...” เป็นคำที่ชุมชนคลองสามวาพูดได้อย่างเต็มปาก หลังการร่วมด้วยช่วยกันกำจัดขยะ แม้ในปัจจุบันนี้ การลักลอบนำขยะมาทิ้งจะยังไม่หมดไป แต่ ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทิ้งอีกต่อไป...

“การปั่นจักรยาน การวิ่งmini marathon” กิจกรรม สาธารณะ ประโยชน์ ที่ส่งเสริมสุขภาพของคนในชุมชน ทักษะภาพที่สวยงามเอื้อ ต่อการจัดกิจกรรมมากมาย คือสิ่งที่ตอบสนองความเหนื่อยล้าและความยากลำบากจากการกำจัดขยะให้หมดไป...

การเข้าร่วมการนำเสนอผลงานนักเรียนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า และสามารถคว้ารางวัล...กลับไปได้นั้น ถือได้ว่าเป็นเครื่องหมายการันตีถึง **“การเป็นต้นแบบในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหา”** อันเป็น ผลงานที่เกิดจากความร่วมมือกับทุกฝ่าย และเป็นต้นแบบในการแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ต่อไป...

สแกนเพื่อชมวิดีโอ

ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. จากปัญหาขยะ

2. ผู้...การสำรวจปัญหา

3. สอบถาม/สัมภาษณ์ ผลกระทบที่เกิดขึ้น

4. จนเกิด...ความร่วมมือ จากทุกภาคส่วน

5. ทำให้...ถนนสะอาด ทัศนียภาพสวยงาม

5. สามารถคว้ารางวัล
จากสถาบันพระปกเกล้าได้ในที่สุด

2. “ศาลา” รอ(รัก)รถ ไม่ปลอดภัย...

โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร

“ศาลา” รถ(รัก)รถ ไม่ปลอดภัย...

โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาที่มีขนาดใหญ่พิเศษ ประเภทสหศึกษา (นักเรียนชายหญิงรวมกัน) ตั้งอยู่บนถนนวิภาวดีรังสิต แขวงรัชดาภิเษก เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

การสัญจรเดินทางไปมาสำหรับชีวิตในเมืองกรุง “*รถโดยสารประจำทาง*” ถือเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดของนักเรียนโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี “*ศาลา*” รอรถจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งสำหรับนักเรียนและผู้คนที่ใช้บริการ “*รถโดยสารประจำทาง*” ในการเดินทาง...

เมื่อ “*ศาลา*” รอรถที่ใช้บริการทุกวัน เริ่มมีสภาพชำรุด ผุพัง และมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย เริ่มมีมีจฉาชีพแทรกซึมเข้ามาปะปน มี *โรคจิต ไซ้ของลับ* และกระเทือนาจาร ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของทั้งนักเรียนและผู้ให้บริการคนอื่น ๆ ด้วย...

สะดุดตา!...มองว่าเป็น “*ปัญหา*” ผลกระทบจากการรอรถเพื่อกลับบ้านทุกวันของนักเรียน จึงมองว่าเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข เพื่อความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของตนเอง

ทำอย่างไรเพื่อแก้ไขปัญหา ?

ทางออกที่ **หนึ่ง** คือ...“*แจ้งเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงเพื่อดำเนินการแก้ไข*”

แต่ผลตอบรับจากการแจ้งกรมทางหลวงกลับไม่ดำเนินการซ่อมแซมศาลา รอรถหน้าโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี อย่างที่คาดหวังไว้ เพราะกรมทางหลวงมีหน้าที่ดำเนินการก่อสร้าง ควบคุม บำรุงรักษาทางหลวง ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน เพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัยในทางหลวงทั่วประเทศ เพื่อเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การปกครอง ความมั่นคง และการป้องกันประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพบว่า “นโยบายของกรมทางหลวงส่วนใหญ่ มุ่งเน้นพัฒนาปรับปรุงทางหลวง สะพาน ทางลอดให้ปลอดภัย แต่ ไม่สามารถ ที่จะแก้ไขปัญหาการจอดรถหน้าโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรีได้”

ทางออกที่ สอง คือ... แจ้งหน่วยงานกรุงเทพมหานคร เพื่อแก้ไขปัญหา มิจฉาชีพที่ปะปนมากับผู้คนที่ใช้บริการศาลารอรถ

“หน่วยงานกรุงเทพมหานคร ได้นำกล้อง CCTV มาติดตั้งบริเวณ ศาลารอรถหน้าโรงเรียนเพื่อป้องกันการก่ออาชญากรรมของมิจฉาชีพ แต่ข้อเสียคือไม่มีคนอยู่กักกล้อง ตลอดเวลา และไม่สามารถมาช่วย ได้ทันที” นักเรียนกล่าว...

ทางออกที่ สาม คือ...แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้าตรวจสอบ และสอดส่องดูแลความปลอดภัย

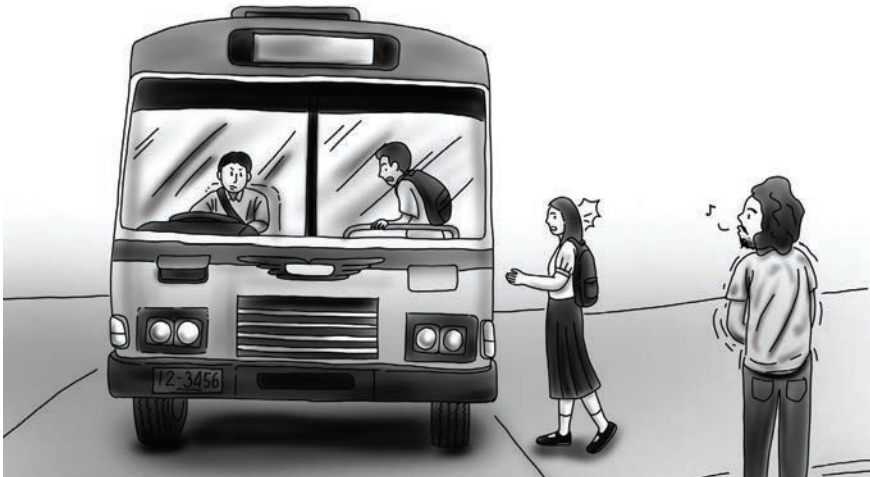
“กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้มี สายตรวจเข้ามาตรวจสอบ แต่เข้ามาตรวจสอบดูแล เพียงแค่บางช่วงเวลาเท่านั้น” นักเรียนกล่าว...

ความพยายามในการแก้ไขปัญหาทาง หน่วยงานภาครัฐ ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นได้ทำให้ปัญหาศาลารอรถไม่ปลอดภัย จึงยังไม่ได้รับการแก้ไขให้หมดไป มิจฉาชีพ และ ไรค์จิต ยังคงอยู่ และอาศัยช่วงจังหวะในการก่อเหตุ มาตลอด...

ความปลอดภัยที่รอช้าไม่ได้... จากการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูลผ่านการสำรวจ และสอบถามจากผู้ที่ได้รับผลกระทบในการใช้บริการพื้นที่ศาลารอรถ และเริ่มเก็บข้อมูลรวบรวมสถิติการเกิดอุบัติเหตุเพื่อนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง และค้นพบว่าการสร้างระบบดูแลและช่วยเหลือกันเองภายในโรงเรียนเป็นอีกวิธีการที่ลดอันตรายจากมิจนาซีฟได้ จึงได้นำเสนอแนวทางการป้องกันกับผู้บริหารสถานศึกษา โดยการ...

“ติดตั้งเครื่องส่งสัญญาณฉุกเฉิน เพื่อแจ้งเหตุให้กับโรงเรียน เพื่อขอความช่วยเหลือได้ทันเวลา เมื่อเกิดอันตราย”

จุดเริ่มต้นของการแก้ปัญหา...

เกิดจาก “โครงการสร้างสำนึกพลเมือง” ที่ครูผู้ผ่านการอบรมได้นำมาขยายสู่นักเรียนในการแก้ไขปัญหาและกำหนด “นโยบายสาธารณะ” เพื่อนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่นักเรียนค้นพบโดยโครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นพลเมือง เริ่มมองปัญหาจากสิ่งรอบตัว และแก้ไขปัญหาด้วยหลักเหตุผล

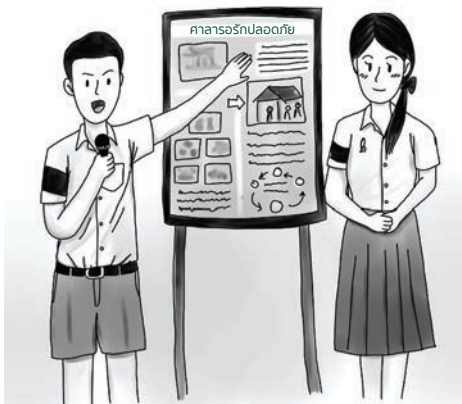
ผลจากการทดลองนโยบาย (เครื่องส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ) เมื่อเกิดอันตรายกับนักเรียน ครู บุคลากร ภายในโรงเรียนสามารถเข้ามาช่วยเหลือได้ทันเวลา ทำให้กลุ่มมิฉฉาชีพไม่กล้าก่อเหตุ และโรคจิตไม่กล้าเข้ามาโชว์ของลับอีกต่อไป...

จากความสำเร็จที่เกิดขึ้น **ส่งผลให้** หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเริ่มตระหนักถึงหน้าที่ตนเอง และตระหนักถึงความปลอดภัยของประชาชนมากขึ้น ชุมชนตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเองมากขึ้น จึงรับเอานโยบายสาธารณะของนักเรียนที่ผ่านการเก็บข้อมูล รวบรวมหลักฐานต่าง ๆ และผ่านการทดลองใช้นโยบายกับโรงเรียน ไว้เป็นนโยบายที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข โดยด่วนที่สุดในหน่วยงานต่อไป...

ผลตอบรับของโครงการสร้างสำนึกพลเมือง...

ครูชาวليت บ่อมอาซา ได้กล่าวไว้ว่า...

“หากจะมองถึงความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากโครงการสร้างสำนึกพลเมืองในระดับพื้นที่คือ ศาลารอรถหน้าโรงเรียนได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้พร้อมใช้งานได้สะดวก และมีความปลอดภัยต่อการให้บริการ อีกทั้งยังสร้างความมั่นใจต่อผู้เข้ามาใช้บริการ ความสำเร็จด้านการปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนมีความเป็นพลเมืองนั้นพูดได้ว่าประสบผลสำเร็จ 100% เนื่องจากนักเรียนมีประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาสังคม นักเรียนมีทักษะในการมาเข้าจัดการกับปัญหาโดยลงมือปฏิบัติก่อนร้องขอความช่วยเหลือจากภาครัฐ มีระบบการคิดเป็นเหตุเป็นผล รู้จักสิทธิบทบาทหน้าที่ของตนเองในฐานะพลเมืองของสังคม และเมื่อนำปัญหาที่ค้นพบเข้าเสนอต่อผู้มีอำนาจในการแก้ไขปัญหา ในช่วงแรกอาจจะยังไม่ได้รับความช่วยเหลือในทันที แต่เมื่อนักเรียนคิดแนวทางการแก้ไขปัญหา และทดลองแก้ไขจนสามารถแก้ไขปัญหาได้ในระดับหนึ่ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงเริ่มตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง จึงเข้าช่วยเหลืออย่างเต็มที่ อีกทั้งการแก้ปัญหาศาลารอรถนี้ล้วนแต่ยังเป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย...”

จากประสบการณ์ สู่ การถ่ายทอด...

การเข้าร่วมในการนำเสนอผลงานนักเรียนซึ่งจัดโดยสถาบันพระปกเกล้า เป็นประสบการณ์ของนักเรียนที่ได้เสนอปัญหาที่มีผลกระทบต่อตนเองและส่วนรวม นำเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาที่คิดและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง แต่สิ่งที่ปลูกฝังนักเรียนมาตลอดระหว่างการดำเนินโครงการในการแก้ปัญหาในครั้งนี้ คือ การทำงานเป็นทีม รับฟังความคิดเห็นกันและกัน แม้แต่เสียงส่วนน้อย ใช้ข้อมูล และข้อเท็จจริงคุยกันในการแลกเปลี่ยนความรู้ จนสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ และองค์ความรู้ระหว่างการดำเนินโครงการนี้ให้กับน้อง ๆ รุ่นหลังให้ตระหนัก ถึงสิทธิ หน้าที่ของตนเอง ต่อโรงเรียน ต่อชุมชน และต่อสังคมได้...

แม้ในปัจจุบันนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้จบการศึกษาจากโรงเรียน สุรศักดิ์มนตรีไปแล้ว แต่สิ่งที่ยังคงอยู่และยังต่อเนื่อง คือ ความสำเร็จของการ แก้ไขปัญหาศาลารอรถหน้าโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาศึกษา วิธีการจัดการปัญหา ได้รับความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนกรมทางหลวง ชุมชน และ สังคมในการตรวจสอบ สอดส่องดูแลมาโดยตลอดรุ่นน้องในโรงเรียนและผู้มาใช้บริการ ได้รับความปลอดภัยจากการใช้บริการศาลารอรถหน้าโรงเรียน ตลอดจนการเป็น ตัวอย่างที่ดีให้กับรุ่นน้องในการปฏิบัติตามอีกด้วย...

ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กับ ปัญหาศาลารอรถหน้าโรงเรียนไม่ปลอดภัย

2.สู่...การนำเสนอแนวทางแก้ไขต่อ
ผู้อำนวยการสถานศึกษา

3.จนเกิด...ความร่วมมือจากการดำเนิน
โครงการ ติด สัญญาณเตือนภัยบริเวณ
ศาลารอรถ

4.หลังจากนั้นจึงเข้าร่วมการนำเสนอผลงาน
โครงการสร้างสำนึกพลเมือง

5. สามารถคว้ารางวัล “ชนะเลิศ” ได้สำเร็จ

3. รถติด (เพราะพีชรัก)

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

รถติด (เพราะพีชรัก)

จากพฤติกรรมความรักลูกหนักมากของผู้ปกครองที่ต้อง *กอดรัด หอมแก้ม* เพื่อแสดงความรักกับลูกเป็นประจำทุกเช้าจนกลายเป็นเรื่องเคยชินของนักเรียน ผู้ปกครอง และบุคลากร *โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย* โรงเรียนชื่อดัง ในย่านกรุงเทพมหานคร ที่ตั้งอยู่แขวง สีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ทำให้เกิดเป็นปัญหาที่สะสมมานานจนยากต่อการแก้ไข เนื่องจากปัญหาการจราจร ติดขัด (อาจ) เป็นเรื่อง que ทุกคนคิดว่าปกติสำหรับกรุงเทพมหานคร...

จากความรัก สู่ การเป็นปัญหาสังคม...

สำหรับนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ปัญหาการจราจร ติดขัดบริเวณหน้าโรงเรียนในทุกเช้าจากการรักลูก(มาก) กลับมองเป็นปัญหา ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและผู้คนที่ใช้รถ ใช้ถนนในการสัญจรไปมาเป็นอย่างมาก...

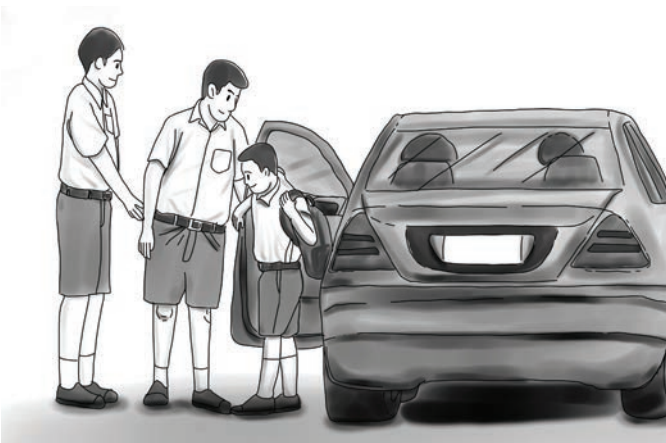
จุดเริ่มต้นการแก้ไขปัญหา...

การแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณหน้าโรงเรียน เริ่มจากการสังเกตพฤติกรรมการรับส่งนักเรียนของผู้ปกครอง จดและทำบันทึกสถิติเวลาการจอดรถ ต่อคั่นว่าใช้เวลากี่นาทีในการจอดรับส่งนักเรียน จากนั้นจึงวางแผนการลงพื้นที่สัมภาษณ์บุคคลที่ได้รับผลกระทบ และสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้ปกครอง นักเรียน รมภ.ประจำโรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียน จากการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมพบว่า

“รถ 1 คัน ใช้เวลาในการจอด 15-20 นาที เพื่อส่งสอนบุตร ให้เงินค่าขนม กอด หอม แก้ม บุตร เพื่อแสดงความรัก” ก่อนที่จะให้เด็กนักเรียนลงจากรถ และพบอีกว่า...

“การเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียนนั้นส่วนใหญ่ผู้ปกครองจะขับรถมาส่งด้วยตัวเองโดยนักเรียน 1 คน ต่อรถ 1 คัน”

ทำให้เกิดปัญหาทั้งการจราจรติดขัดบริเวณหน้าโรงเรียนจนขยายไปสู่ถนนในเส้นทางอื่น ๆ ที่ใกล้เคียง ส่งผลให้รถติดมากในช่วงเวลาเช้าและเย็นของทุกวันทั่วกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้เกิดปัญหามลพิษจากการใช้รถบนท้องถนน และปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนนตามมาอีกด้วย...

สำรวจวิธีการแก้ไขปัญหา(เดิม)... (คู่) การสร้างวิธีการแก้ไขปัญหา (ใหม่) 7 - 5 - 3 (GO)...

จากการดำเนินการได้สำรวจจนโยบายทางเลือกที่เกี่ยวกับปัญหาจราจร คือ การมีจราจรจิตอาสา และการเปิดช่องทางพิเศษในการสัญจร แต่ก็ไม่ได้ตอบ โจทย์การแก้ไขปัญหารถติดได้ เพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ตรงจุดจึงเป็นปัญหา และส่งผลกระทบต่อคนในสังคมเสมอมา...

7-5-3 (GO)

จึงได้เสนอนโยบายในการแก้ไขปัญหให้กับกรมทางหลวงเพื่อนำเสนอ แนวทางการแก้ไขปัญหารถติดชัตในกรุงเทพมหานคร โดยการกำหนดเวลา ในการจอดรถเพื่อรับส่งนักเรียน ดังนี้ 7 - 5 - 3 (GO) คือตัวเลขของวินาที ที่กำหนดให้รถจอดรับส่งนักเรียน โดย 7 วินาที เป็นช่วงเวลาของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ต่อมา 5 วินาที เป็นช่วงเวลาของมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 และ 3 วินาที คือช่วงเวลาของมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในเมื่อมีนโยบายจึงต้องมี ข้อบังคับหรือกฎระเบียบร่วมกันคือ หากปฏิบัติเกินเวลาในครั้งแรกเรียกมา ตักเตือน หากเป็นครั้งที่ 2 จะทำการตัดคะแนนนักเรียน ซึ่งคะแนนจะมาจาก ทั้ง 2 ส่วน ระดับประถมศึกษา 5 คะแนน ระดับมัธยมศึกษา 7 คะแนน และ หากเป็นครั้งที่ 3 จะเป็นการเชิญผู้ปกครองเข้าพบเพื่อพูดคุยและปรับทัศนคติ ร่วมกันเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาคต่อไป...

จากข้อกำหนด สู่ การปฏิบัติ (ร่วมกัน)

ซึ่งการดำเนินการตามนโยบายที่ได้ร่วมกันคิดขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหา นั้น ได้บรรจุนโยบายการแก้ไขปัญหาจราจรไว้ในวาระการประชุมผู้ปกครองนักเรียน ประจำปี เพื่อชี้แจงกฎกติกา และวิธีการดำเนินโครงการร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง และโรงเรียน ผลตอบรับที่ได้กลับภายหลังการประชุมคือผู้ปกครองทุกท่าน ให้ความร่วมมือและเริ่มทดลองใช้กฎกติกานี้ร่วมกันก่อนเป็นระยะเวลา 3 เดือน เพื่อหาจุดอ่อน จุดแข็งของนโยบายในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนานโยบายต่อไป...

ผลของการแก้ปัญหา...

ข้อดีของนโยบายคือสามารถลดปัญหาการจราจรติดขัดบนท้องถนนได้ และไม่สิ้นเปลืองงบประมาณในการดำเนินโครงการ ปัญหาที่ทุกคนมองเป็นเรื่องปกติได้รับการแก้ไขสำเร็จในระดับหนึ่ง หากแต่ต้องอาศัยระยะเวลาในการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียน ผู้ปกครองเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหานี้ เพียงแค่แก้ปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณโรงเรียนได้ ก็ส่งผลให้พื้นที่อื่นไม่มีการจราจรติดขัดเป็นการทำเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม อย่างแท้จริง...

เพราะปัญหาที่สะสมมานานจน (อาจจะ) ยากต่อการแก้ไข การเข้าร่วม “โครงการสร้างสำนึกพลเมือง” ที่มีกระบวนการในการดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน ทำให้นักเรียนมีการคิดที่เป็นระบบมากยิ่งขึ้นจนสามารถแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณหน้าโรงเรียนได้สำเร็จ นักเรียนมีสำนึกความเป็นพลเมืองต่อสังคม อีกทั้งยังเผยแพร่ความเป็นพลเมืองให้กับคนรอบข้างได้อีกด้วย...

ครูเนติ นันทมิตร ได้กล่าวไว้ว่า...

“การดำเนินตามกระบวนการของ โครงการสร้างสำนึกพลเมืองนี้ถือได้ว่า ประสบผลสำเร็จเพราะมีขั้นตอนในการทำงานชัดเจน หากดำเนินงานตามขั้นตอนจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาอื่น ๆ ได้นักเรียนได้กระบวนการคิด กระบวนการทำงาน การแก้ปัญหา และการประสานงานกับผู้อื่น ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ตนเอง การได้มาซึ่งปัญหาก็เป็นฉันทมติ (มติที่มีความพึงพอใจร่วมกัน) เพราะทุกคนต่างรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แม้แต่เสียงส่วนน้อยก็มีโอกาสได้นำเสนอปัญหาของตัวเองและใช้เหตุผล นำเสนอข้อมูลที่ล้วนแต่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาทั้งสิ้นเนื่องจากว่านักเรียนได้เล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากมาย และแต่ละปัญหาต่างเกี่ยวข้องกับการจราจรจึงเป็นที่มาของการทำปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณหน้าโรงเรียนเพราะเป็นปัญหาใหญ่หากแก้ไขได้จะส่งผลให้ปัญหาอื่นๆ ได้รับการแก้ไขไปด้วยทำให้นักเรียนต่างร่วมกันดำเนินโครงการและลงพื้นที่เก็บข้อมูลจริงเพราะทุกคนต่างตระหนักว่าเป็นปัญหาของทุกคนไม่ใช่เพียงใครคนใดคนหนึ่งที่ต้องรับผิดชอบทำให้การดำเนินโครงการสร้างสำนึกพลเมืองที่จะแก้ปัญหการจราจรติดขัดบริเวณหน้าโรงเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน และได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง...”

ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
ใจกลางเมืองหลวง

2. ประสบปัญหาการติดหนักรถทุกวัน

3. เริ่มสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะอะไร...

4. จึงศึกษาหาข้อมูล/แนวทางที่มีมา
แต่เดิมแล้ว

5. รวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำนโยบายใหม่

6. สู่...การนำเสนอนโยบาย
ต่อผู้ปกครองเครือข่าย

4. รถจักรยานยนต์บน “บาทวิถี”

โรงเรียนราชวินิต มัธยม

รถจักรยานยนต์ บน “บาทวิถี”

คุณมีความรู้สึกอย่างไรกับรถจักรยานยนต์ที่ขึ้นมาวิ่งบนบาทวิถี ในขณะที่เรากำลังเดินอยู่ คำถามที่เกิดขึ้นในใจของใครหลาย ๆ คน

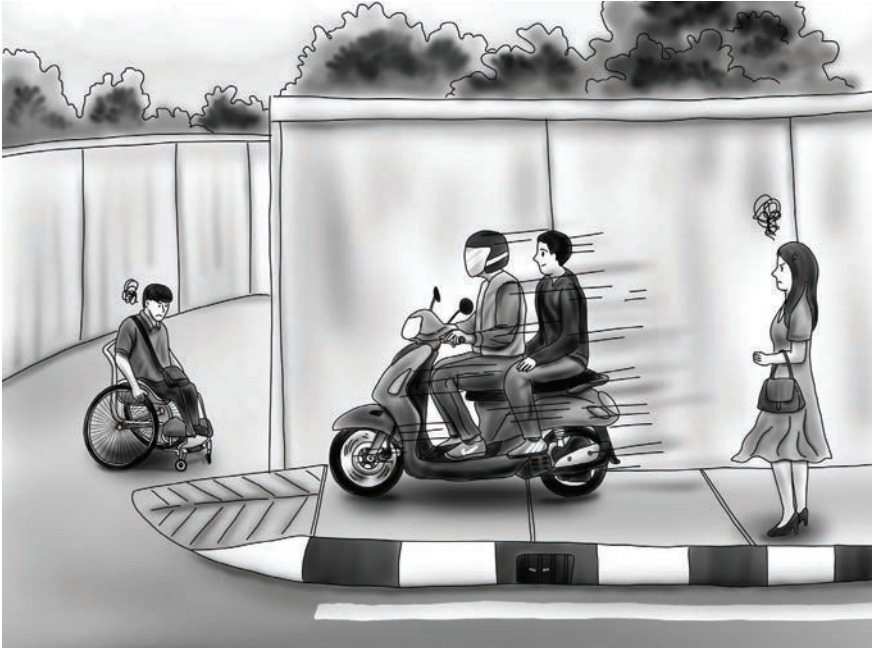
เช่นเดียวกับนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานคร ที่มักจะประสบปัญหาจราจรจักรยานยนต์ขับขึ้นทางเดินเท้า และบ่อยครั้งที่มักจะได้ยินเสียงการ “บีบแตรไล่” คนเดิน หรือยืนอยู่บนบาทวิถี จนทำให้เกิดข้อสงสัยว่า...

“ตรงนี้คือทางของใครกันแน่?”

จึงเกิดคำพูดในใจว่า *“นี่มันทางเดินเท้าของเรานะ มอเตอร์ไซค์ขึ้นมาขับขึ้นได้อย่างไร...”*

เมื่อถาม ’บาทวิถี’ ..มีคน (ขาดสำนึก) จาก 1 คัน เป็น 2 คัน เรื่องเล็กน้อย ก็กลายเป็นปัญหาได้...

คนเดินบนทางเท้า หรือ “บาทวิถี” ในเมือง “ศิวิไลซ์” อย่างกรุงเทพมหานคร แม้ทุกคนจะมองว่าเป็นเรื่องปกติของการเดินทางในเมืองหลวง ที่ต้องอาศัยความรวดเร็ว และความสะดวกสบาย (ซึ่งเป็นความคิดของคนบางกลุ่ม) แต่นั่นก็คือ **ปัญหาของสังคม...** พื้นที่ซึ่ง (เกือบจะ) ปลอดภัยของ “คนเดินเท้า” หรือยืนรอรถประจำทาง แต่กลับต้องคอยระวัง และตกเป็นผู้อยู่ในความเสี่ยงต่อการถูกรถจักรยานยนต์เฉี่ยวชน อันเกิดจากการขาดจิตสำนึก มักง่ายไม่เคารพกฎหมาย การขับขึ้นจักรยานยนต์ขึ้นมาวิ่งบนทางเท้า จึงกลายเป็นภาพชินตาให้พบเห็นทั่วทุกแห่ง จาก 1 คัน เป็น 2 คัน และกลายเป็นหลาย ๆ คันตามมา จนทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยในการเดินบนทางเท้า หน้าซ้ายโดนบีบแตรไล่ขณะเดินอยู่บนทางเท้า เพื่อให้หลบทางรถของตัวเองอีกต่างหาก ถือเป็นพฤติกรรมที่ทำผิดซ้ำซาก และน่าโมโหจนหลายครั้งมีปากเสียงทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น...

“คนขับขี่รถจักรยานยนต์ขึ้นมาบนทางเท้าทำผิดกฎหมายยังไม่พอ... ยังทำอันตรายต่อผู้ที่เดินอยู่บนทางเท้าอีกด้วย เมื่อไม่หลีกเลี่ยงให้ หรือมีอาการไม่พอใจ...”

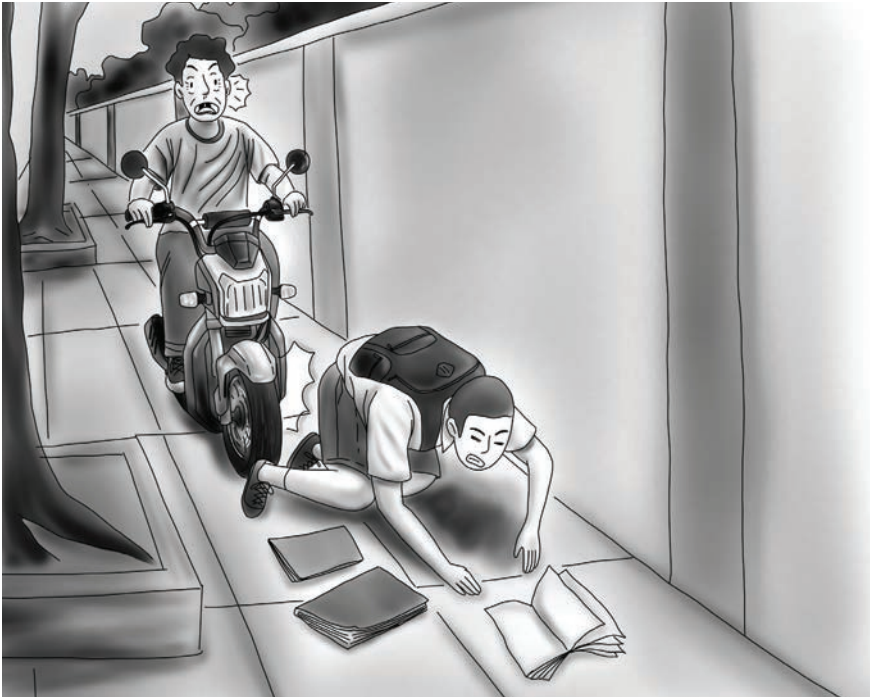
นโยบายที่ถูกกละเลย...

แม้จะมีกฎหมายออกมาบังคับใช้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกาศเป็นนโยบายหลัก “จับจริง ปรับจริง” แต่ก็ยังมีคนฝ่าฝืนกันอยู่บ่อย ๆ และจำนวนที่แหกกฎก็มีไม่น้อย เป็นปัญหาที่แก้ไม่ได้สักที...

“Footpath Safety Secure.” เป็นนโยบายใหม่ที่นักเรียนโรงเรียนราชวินิต มัธยม ได้คิดเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา รถจักรยานยนต์บน “บาทวิถี” จึงได้นำเสนอนโยบายนี้ให้สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้งเพื่อกวาดชั้นวินัยจราจร และนำเสนอนโยบายต่อสำนักเทศกิจเขตดุสิต เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา...

ด้วยข้อมูล สถิติการได้รับความเสียหาย และผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้
สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง เข้าดำเนินการกวาดล้างวินัยจราจร จับจริงจัง และดำเนินคดี
ตามกฎหมายอย่างจริงจังขึ้น...

สำนักเทศกิจ เขตดุสิต **“สร้างเสาจรรยาแก่นบนบาทวิถี”** เพื่อกัน
รถจักรยานยนต์ขับขึ้นบาทวิถี แม้ในปัจจุบันปัญหารถจักรยานยนต์บน **“บาทวิถี”**
จะยังไม่หมดไป แต่บริเวณเขตโรงเรียนราชวินิต มัชฌิม ทั้งนักเรียนและชุมชนใกล้
โรงเรียนต่างตระหนักรู้ถึงอันตรายของการขับขึ้นรถจักรยานยนต์บนบาทวิถีมากขึ้น...
มากกว่า **“เสาจรรยาแก่นบนบาทวิถี”** คือความปลอดภัย... แม้ในปัจจุบันปัญหา
การขับขึ้นรถจักรยานยนต์บนทางเดินเท้าจะยังไม่หมดไป แต่ ก็ไม่ได้มากขึ้นดังเช่น
เมื่อก่อน หน่วยงานจราจรตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยของผู้สัญจรทางเท้ามากขึ้น
และผู้คนสัญจรทางเท้ามีความปลอดภัยจากการใช้พื้นที่บาทวิถีมากขึ้น...

นักเรียนได้กล่าวไว้ว่า...

“...เสก้านบนบาทวิถีเป็นเพียงผล(พลอย)ได้จากการดำเนินโครงการ เพราะสิ่งที่คาดหวังจริง ๆ แล้ว คืออยากให้ทุกคนมีส่วนร่วมต่อปัญหาที่เกิดขึ้น อยากให้ทุกคนตระหนักถึงอันตรายจากพฤติกรรมความเห็นแก่ตัวของคนเพียงบางกลุ่ม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงกฎระเบียบของบ้านเมืองมากขึ้นเท่านั้น...”

ในฐานะผู้สอน **ครูณัฐเมธร์ ดุลคนิต** ได้กล่าวไว้ว่า...

“...ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นของการดำเนินโครงการสร้างสำนึกพลเมืองในครั้งนี้ คือ นักเรียนมีความเป็น “พลเมือง” อย่างเต็มตัวผ่านกระบวนการเรียนรู้การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง”

“...เพราะคำว่าพลเมืองถึงจะเป็นเพียงนามธรรมที่จับต้องไม่ได้ หากอยากเป็นพลเมืองได้ต้องสร้างเอง...”

และ...ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน “เสก้านบนบาทวิถี” ถูกรื้อถอนออกไป แต่สิ่งที่ยังคงฝังรากลึกอยู่ในใจของนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มัชฌิม คือ “ความเป็นพลเมือง” ที่ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน สืบต่อไป..

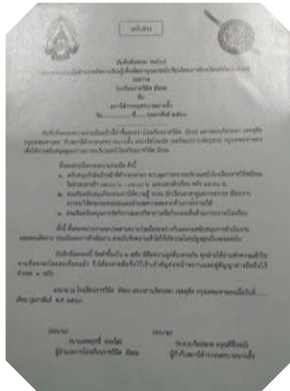
ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. โรงเรียนราชวินิต มัธยม

2. นำเสนอนโยบาย ต่อ สถานี
ตำรวจนครบาลนางเลิ้ง

3. เอกสารการทำ MOU กับ สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง เพื่อแก้ไขปัญหา

4. ข้อมูลและแผนผังการดำเนินการที่นำเสนอ

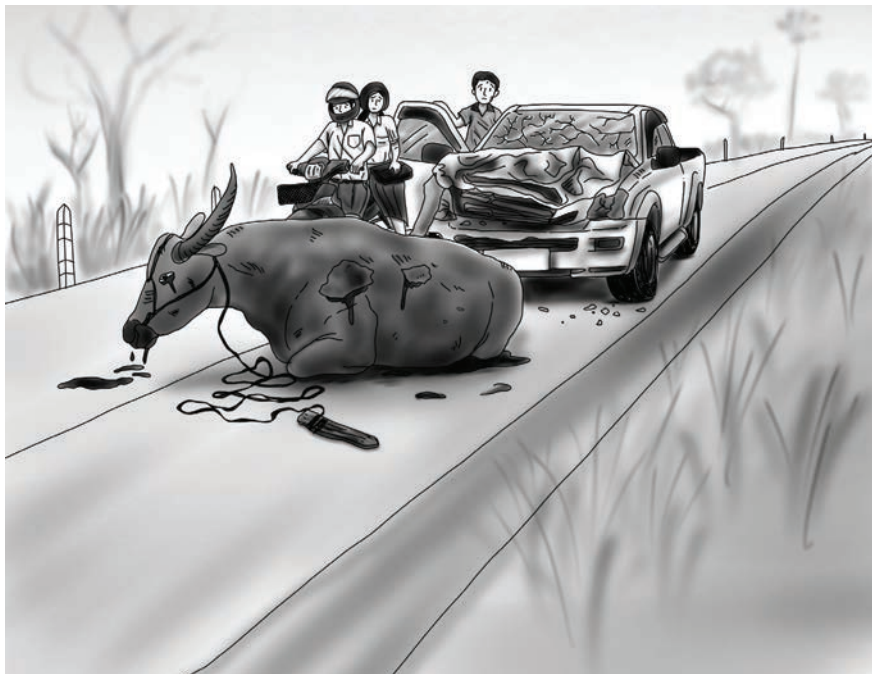

5. อุบัติเหตุบนท้องถนนจาก... สัตว์เลี้ยว (วัว-ควาย)

โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จังหวัดร้อยเอ็ด

อุบัติเหตุบนท้องถนนจาก...สัตว์เลี้ยว (วัว-ควาย)

โรงเรียนต่างจังหวัดเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่หมู่บ้าน ที่รั้วโรงเรียนติดกับรั้วบ้าน ดังเช่น *โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จังหวัดร้อยเอ็ด* ที่ตั้งอยู่ร่วมกับชุมชนในหมู่ 4 ตำบลสะอาดสมบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด การสัญจรเดินทางมีเพียงถนนเส้นหลักเพียงเส้นเดียวที่ใช้ทั้งเดิน วิ่ง และขับรถ ของคนในชุมชนเช่นเดียวกับสัตว์เลี้ยว (วัว-ควาย) ที่ใช้ถนนสายเดียวกันกับคน *ถนนสายเดียว* ใช้ได้ทั้งคนและสัตว์ ระหว่างการเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียนโรงเรียนสตรีศึกษา 2 มักจะพบเห็นวัว-ควาย เดินเต็มท้องถนน รถยนต์ที่ขับมาเร็วมักจะชนวัว-ควายได้รับบาดเจ็บ ล้มตาย ททรัพย์สินเสียหาย...กลายเป็นความเคยชินที่เกิดขึ้นประจำในชุมชน (*ไร้การแก้ไขให้ถูกต้อง*)

จากปัญหา สู่ การ (อยาก) แก้ไข...

จากประเด็นที่ถกเถียงกันไม่ลงตัวของการนำวัว-ควาย มาเลี้ยงบนท้องถนนนำไปสู่กระบวนการตาม **หลักประชาธิปไตย** ที่เคารพเสียงข้างมาก แต่ไม่ลืมน้อย เริ่มหาข้อมูล สืบเสาะหาสาเหตุของการเกิดปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำ วัว-ควาย มาเลี้ยงบนท้องถนน และนำข้อมูลที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั้งนักเรียน และชุมชน จนกระทั่ง **ผลักดันนโยบายเข้าสู่หน่วยงานที่รับผิดชอบ** ไม่ว่าจะเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และสถานีตำรวจ ส่งผลให้ มีกฎระเบียบการใช้ถนนร่วมกัน และจัดทำป้ายแจ้งเตือนบนท้องถนน เพื่อให้ผู้ใช้รถบนท้องถนนรับทราบและระมัดระวังในการสัญจรกับเส้นทางนี้

มากกว่าปัญหาที่ถูกแก้ไข คือพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของนักเรียน ทั้งด้านความคิด ด้านทัศนคติ รู้จักช่างสังเกต เพราะตระหนักถึงสิทธิ และหน้าที่ (**ที่มากกว่าการเป็นนักเรียน**) ของตนเองมากขึ้น เข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชน ทำให้โรงเรียนและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน และพร้อมที่จะพัฒนาชุมชนไปด้วยกัน...

สิ่งที่ทำให้**โครงการสร้างสำนึกพลเมือง**ประสบความสำเร็จในโรงเรียนสตรีศึกษา 2 จังหวัดร้อยเอ็ด คือ **“...ทักษะ และประสบการณ์ที่ห้องเรียนไม่มีสอนอยากได้ต้องลงมือปฏิบัติเอง...”** เป็นคำที่นักเรียนจากโรงเรียนสตรีศึกษา 2 ได้กล่าวไว้...

“...การได้รางวัลยังไม่ถือว่าสำเร็จ...” การได้รับรางวัลจากการประกวดโครงการสร้างสำนึกพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า นั้น ยังไม่ถือว่าประสบความสำเร็จ **เพียงแต่** เป็นกำลังใจในการดำเนินโครงการที่ผ่านมา และกำลังใจในการดำเนินโครงการต่อไป แต่ความสำเร็จที่แท้จริงคือ **“ปัญหาได้รับการแก้ไข”** ถึงแม้ปัญหา วัว-ควาย จะยังไม่หมดไปแต่อุบัติเหตุบนท้องถนนจาก วัว-ควาย และความเสียหายของทรัพย์สินก็ได้รับการแก้ไข และลดลงอย่างต่อเนื่อง...

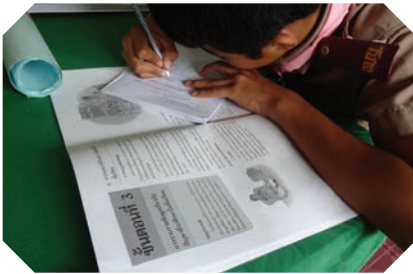
ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จังหวัดร้อยเอ็ด

2. พบปัญหาสัตว์เลี้ยง บนท้องถนน

3. รวบรวมข้อมูลและศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้น

4. แบ่งกลุ่มการดำเนินงาน เพื่อแก้ไขปัญหา

5. นำเสนอผลกระทบที่เกิดขึ้น
ต่อองค์การบริหารส่วนตำบล
ภายใต้โครงการสร้างสำนึกพลเมือง

6. ได้รับการสนับสนุน ดำเนินการติดป้าย
แจ้งเตือนสำหรับผู้เดินทางบนถนนสายนี้

6. น้ำมัน “ทอดซ้ำ” ในอาหาร

โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก
จังหวัดร้อยเอ็ด

น้ำมัน “ทอดซ้ำ” ในอาหาร

“สุขภาพ” ดีเริ่มต้นได้ด้วยตัวเอง เป็นคำพูดที่ทำให้ทุกคนตระหนักถึงการออกกำลังกายมากขึ้น หากแต่พฤติกรรมกรรมการเลือกรับประทานอาหารยังไม่เปลี่ยนก็ไม่ได้ทำให้สุขภาพดีตาม ดังเช่น นักเรียนโรงเรียนจตุรพักตรพิมาน รัชดาภิเษก จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เฝ้าสังเกตการณ์การบริโภค การเลือกซื้ออาหารของทุกคน เนื่องจากโรงเรียนจตุรพักตรพิมาน รัชดาภิเษก ตั้งอยู่ถนนธาตุอำนาจเดช อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด มีพื้นที่ติดกับตลาด และร้านค้าขายของ...

“สังเกต และตั้งคำถาม” ความหิวเป็นบ่อเกิดของการกิน “ของทอด” ตอบทุกความหิวได้ดีที่สุด สำหรับผู้บริโภคทุกคน สะดวก ง่าย และรวดเร็ว แต่กลับไม่มีใครรู้เลยว่า “น้ำมัน” ในการทอดสามารถใช้ได้กี่ครั้ง ใช้ทอดอาหารอะไรมาบ้าง และในแต่ละวันน้ำมันที่นำมาทอดได้เปลี่ยนบ้างหรือเปล่า? ...นี่เป็นคำถามที่นักเรียนโรงเรียนจตุรพักตรพิมาน รัชดาภิเษก ตั้งคำถามก่อนจะมองว่านี่ คือ **ปัญหา...**

“โรงเรียน” พื้นที่ต้นแบบในการแก้ไขปัญหา เก็บข้อมูลจากร้านค้า
ใกล้ตัวในการซื้ออาหารรับประทานทุกวัน “โรงเรียน” จึงเป็นที่แรกในการ
สำรวจ และเก็บข้อมูล พบว่า...การประกอบอาหารทุกครั้ง จะนำน้ำมันที่ใช้แล้ว
มาทอดซ้ำอีก และทอดอาหารหลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน สาเหตุของการนำน้ำมัน
มาใช้อีกเพราะ “**ประหยัดต้นทุน...น้ำมัน 1 ถัง มีราคาแพง ต้องใช้ให้คุ้ม
ไม่ได้เสียหายอะไร ใคร ๆ ก็ทำกันแบบนี้ทั้งนั้น**” แม่ค้ากล่าว

เมื่อได้ยินคำตอบเช่นนี้จึงทำให้นักเรียนตระหนักถึงปัญหาสุขภาพมากขึ้น
ตระหนักถึงสำนึกของผู้ขายมากขึ้น และตระหนักถึงสิทธิในการบริโภคของตนเอง
มากขึ้น หากยังเป็นปัญหาที่ไม่ได้รับการแก้ไข จะยิ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพ
ในระยะยาว จน **ยาก** ที่จะรักษาหายขาดได้...

“ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง” การสำรวจปัญหาเบื้องต้น ทำให้ทราบสาเหตุ และพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารที่เป็นภัยเสี่ยงต่อสุขภาพ การจดบันทึกและทำสถิติข้อมูล จึงเป็นเรื่องสำคัญของการแก้ไขปัญหา การพูดคุย และอธิบายถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำน้ำมันมาทอดซ้ำจึงเป็นทางออกที่ดีที่สุด จึงได้เชิญโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาให้ความรู้ เรื่องปัญหาสุขภาพ จากการบริโภคอาหารที่ใช้ไขมันทอดซ้ำ จนสามารถขยายนโยบายการจัดการ น้ำมันทอดซ้ำออกสู่ชุมชนได้ มีมาตรการตรวจสอบคุณภาพอาหาร มีมาตรการปรับ ผู้ที่นำน้ำมันมาใช้ทอดซ้ำ และสร้างจิตสำนึกของผู้ขายในตลาดได้ในที่สุด

“ขยายผลอย่างต่อเนื่อง” จากความสงสัยสู่การแก้ปัญหาของนักเรียน โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตระหนักถึงปัญหานี้มากขึ้น และผลักดันเข้าสู่แผนสุขภาพของสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ดได้ประสบความสำเร็จ มีการประชาสัมพันธ์ผ่านรายการวิทยุถึงปัญหาการใช้ไขมันทอดซ้ำ ซึ่งเป็นผลงานของนักเรียนโรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก ภายใต้**โครงการ สร้างสำนึกพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า**

การสอนนักเรียนผ่านกระบวนการของ “โครงการสร้างสำนึกพลเมือง” เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักการสังเกต การมองปัญหา และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา นั้น ๆ ตระหนักว่าตัวเองมีสิทธิมีเสียงที่จะพูดหรือเสนอความคิดเห็นแต่จะต้องรับฟังผู้อื่นด้วย โดยเฉพาะเสียงข้างน้อยเพราะปัญหาการใช้ น้ำมันทอดซ้ำของอาหาร เกิดจากคนกลุ่มเล็กที่ไม่ใช่ทุกคนมองเห็นความรุนแรงของปัญหานี้ จนนำไปสู่การหาข้อมูลอย่างจริงจัง ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่รางวัลที่ได้รับหากแต่อยู่ระหว่างทางของกระบวนการซึ่งนำไปสู่การแก้ปัญหาน้ำมัน “ทอดซ้ำ” ในอาหารอย่างแท้จริง...

ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. ครูพรชนก อุบัติ ผู้ขยายโครงการสร้างสำนึกพลเมือง สู่ นักเรียน

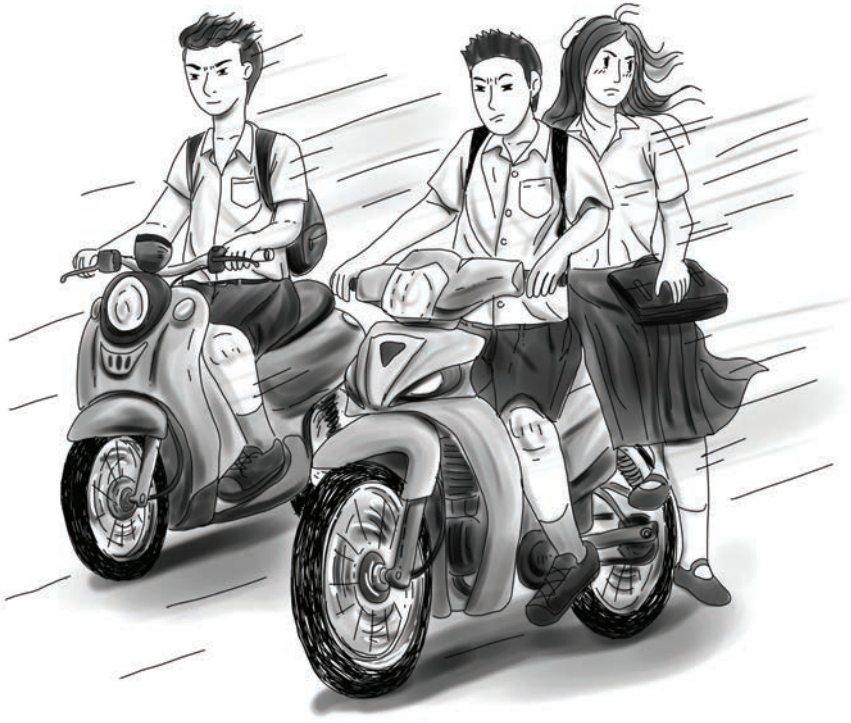
2. นักเรียนระดมความคิดเห็น และวางแผน การดำเนินงานต่อ...

3. นำเสนอบอร์ดนิทรรศการแก่หน่วยงาน ในพื้นที่

4. คำรางวัลจากการประกวดผลงานนักเรียน โครงการสร้างสำนึกพลเมือง จากสถาบันพระปกเกล้า

7. “อันตราย” เมื่อ “ไม่สวมหมวกนิรภัย”

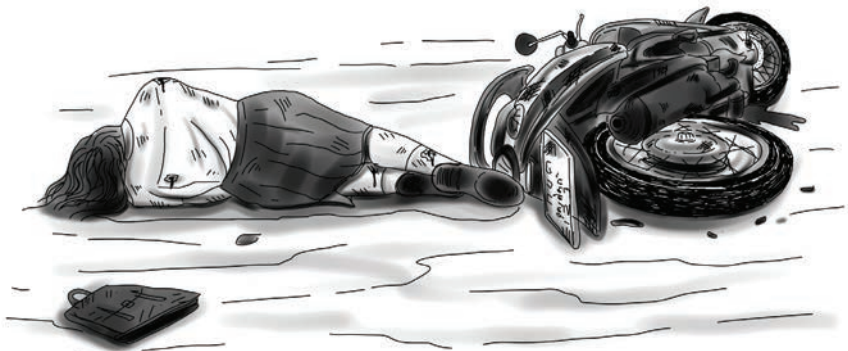
โรงเรียนน้ำริดวิทยา จังหวัดอุตรดิตถ์

“อันตราย” เมื่อ “ไม่สวมหมวกนิรภัย”

อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ โปรดใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท ป้ายประกาศคำเตือนที่มักพบบ่อยบนท้องถนน หากแต่ทุกครั้งที่สัญจรบนท้องถนน กลับต้องพบเจออุบัติเหตุเป็นประจำ ไม่ว่าจะบาดเจ็บเล็กน้อยไปจนถึงบาดเจ็บถึงแก่ชีวิตก็ตาม...

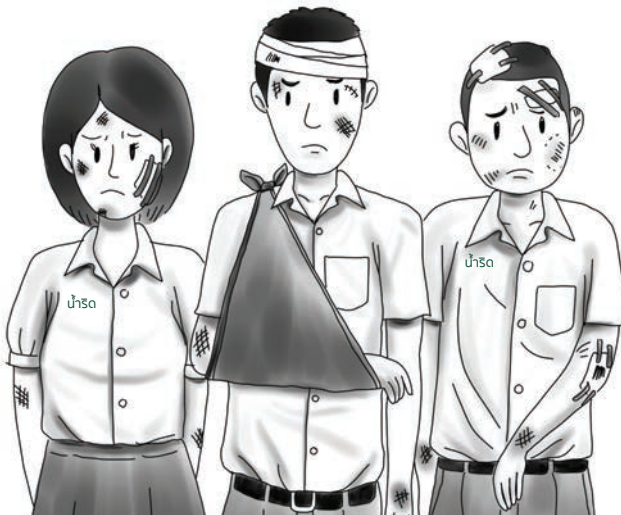
“วัยรุ่น” วัยแห่งการศึกษาคะนอง กล้าได้ กล้าเสีย เป็นวัยที่มองข้ามความเป็นความตาย และใช้ชีวิตด้วยความประมาทมากที่สุด จากการสังเกตพฤติกรรม การขับซิ่งรถจักรยานยนต์บนท้องถนนของนักเรียน **โรงเรียนน้ำริดวิทยา จังหวัดอุตรดิตถ์** ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ตำบลบ้านดำนานาขาม อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์พบว่า...

“นักเรียนซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น ขับซิ่งรถจักรยานยนต์มาโรงเรียนมากที่สุด และเกิดอุบัติเหตุมากที่สุดเช่นกัน” จึงทำการสำรวจพบว่า **“การไม่สวมหมวกนิรภัย”** เป็นสาเหตุของการได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต จากการเกิดอุบัติเหตุในทุกครั้ง เพียงแต่ทุกคนมองเป็นเรื่องปกติของการสัญจรบนท้องถนนตามต่างจังหวัด

จนนำไปสู่การแก้ไขปัญหามาจากนักเรียนกลุ่มเล็ก ๆ เพียงกลุ่มหนึ่ง ที่สังเกตเห็นปัญหาขึ้นมาโดยตลอด และเป็นปัญหาที่เร่งด่วนควรได้รับการแก้ไข จึงลงพื้นที่เก็บข้อมูล ค่อยๆสังเกตการณ์ทำสถิติการเกิดอุบัติเหตุ สถิติผู้ได้รับบาดเจ็บจากการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ที่ไม่สวมหมวกนิรภัย จนเกิดการลงมือปฏิบัติ เริ่มต้นจากการพูดคุย ชักถาม และตักเตือนกันเองของนักเรียน ทำให้นักเรียนเริ่มสนุกกับการหาข้อมูล นักเรียนเริ่มมีทักษะการคิดวิเคราะห์ และกล้าแสดงออกในการนำเสนอปัญหา นำเสนอผลกระทบ กับผู้บริหารสถานศึกษา พร้อมทั้งนำเสนอนโยบาย **จับ ปรับ หักคะแนน** สำหรับนักเรียนที่ไม่สวมหมวกนิรภัย การณรงค์ ติดป้ายประชาสัมพันธ์ **“ภัยจากการไม่สวมหมวกนิรภัย”**

“ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ” ทำให้นโยบายการสวมหมวกนิรภัยเข้าไปสู่แผนการติดตามและดูแลนักเรียนโรงเรียนน้ำริดวิทยา สำเร็จได้ในที่สุด ถึงแม้ว่าวันนี้ปัญหาจะได้รับการแก้ไขแล้วจากภายในโรงเรียน **และกำลัง** ขยายลงสู่ชุมชน ซึ่งจะทำให้นักเรียน ครู บุคลากรในโรงเรียน ต่างตระหนักถึงชีวิตและความปลอดภัยมากขึ้น...

การ **สร้างพลเมือง** ในโรงเรียน สู่การเรียนรู้ และการแก้ปัญหาไปพร้อมกัน... ทั้งครูผู้สอน และนักเรียนของ **คุณครูทรงพร วงษ์ชัย** ครูสายวิทยาศาสตร์ ที่ตั้งคำถามกับตัวเองมาตลอดถึงการเป็นพลเมือง

“พลเมือง คืออะไร ? ”

“พลเมือง หมายถึงอะไร ? ”

“ความเป็นพลเมือง สร้างได้จริงหรือ ? ”

“ทำไมต้องสร้าง หรือต้องเป็นพลเมือง ? ”

จากการตั้งคำถาม ที่อยากจะหาคำตอบ **โครงการสร้างสำนึกพลเมือง** เมื่อครั้งที่เคยไปอบรมและเรียนรู้กระบวนการมาถึง **6 ขั้นตอน** จึงเป็นอีกคัมภีร์หนึ่งที่ต้องนำมาปรับใช้สักครั้ง... **หากจะพัฒนาใครสักคน ต้อง พัฒนาที่ตัวเองก่อน...** แม้การดำเนินการสอนตามแผนของโครงการสร้างสำนึกพลเมืองจะไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ด้วยเหตุปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่เป็นทั้งข้อท้าทายของครูผู้สอน ไม่ว่าจะ...

“...การไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจทางการศึกษาภายในโรงเรียน...”

“...การไม่มีเวลาในการสอน เนื่องจากทุกคนต่างมุ่งดำเนินงานตามแผนที่ตนวางไว้...”

การสละชีวิตส่วนตัวในวันหยุดและช่วงเวลาหลังเลิกเรียนจึงเป็นทางออกที่ดีที่สุดในการนัดประชุมวางแผนการดำเนินการตามขั้นตอนของโครงการสร้างสำนึกพลเมือง...

ครู ในฐานะผู้สังเกตการณ์จึงค่อย ๆ เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่เกิดขึ้นในตัว of นักเรียน นั่นคือ การที่นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของตัวเอง ความเป็นห่วงเป็นใยกัน ตระหนักถึงความมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อยากแก้ไขปัญหานี้ไปพร้อมกัน อยากจะผลักดันไปสู่นโยบายของโรงเรียนของชุมชนให้ได้ จึงเริ่มเอาจริงเอาจังกับการแก้ปัญหา **“อันตราย” เมื่อ “ไม่สวมหมวกนิรภัย”** มากขึ้น...

“กำลังใจเป็นสิ่งสำคัญ” การให้กำลังใจกันและกันของครูและนักเรียนที่จะก้าวผ่าน**ข้อท้าทาย**นี้ไปได้ นั่นจึงเป็นเรื่องสำคัญ ทุกครั้งที่รู้สึกท้อแท้และถอดใจ แต่เมื่อหันกลับมาพบกับนักเรียนที่สนใจ และตระหนักในสิทธิ หน้าที่ของตัวเองจริง ๆ มุ่งมั่นและอยากทำโครงการเพื่อแก้ไขปัญหามาจริง ๆ

แม้จะไม่ได้รางวัลอะไรจากการไปนำเสนอโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Showcase) กลับมาก็ตาม หากแต่ปัญหานี้ได้รับการแก้ไข ทุกคนใช้ชีวิตโดยไม่ประมาทก็ถือว่าปัญหานี้ได้รับการแก้ไข ประสบผลสำเร็จแล้ว ในเมื่อนักเรียนทุ่มเทเพื่อจะแก้ไขปัญหามาและทำโครงการนี้จริง ๆ ในฐานะ **ครู** จึงไม่ลังเลที่จะทำโครงการต่อ...

“ความสำเร็จที่หาจากไหนไม่ได้” หากมองความสำเร็จในตัวนักเรียนและผู้สอนแล้วถือว่าประสบผลสำเร็จนอกเหนือจากรางวัลที่ได้เพราะทั้งครูผู้สอน และนักเรียนต่างได้รับประสบการณ์ การพานักเรียนเข้าร่วมการนำเสนอผลงานนักเรียน โครงการสร้างสำนึกพลเมือง และคว้ารางวัลมาได้สำเร็จ แม้จะไม่ได้รับรางวัลชนะเลิศแต่ก็เป็นสิ่งที่นักเรียนในฐานะผู้ทำโครงการมีความภาคภูมิใจมาก นักเรียนได้ก้าวข้ามผ่านขีดความสามารถของตัวเองที่นักเรียนพบเจอ นักเรียนกล้าแสดงออกในที่สาธารณะ การกล้าตอบคำถาม ซึ่งเป็นประสบการณ์จริง เป็นสิ่งที่ไม่มีสอนในรายวิชาเรียนใด ๆ สำหรับนักเรียนโรงเรียนเล็ก ๆ อย่างโรงเรียนน้ำริดวิทยาแล้ว การเข้าไปแข่งขันในระดับจังหวัดเช่นนี้โอกาสที่จะได้รับรางวัลนั้นมีน้อย แต่โครงการนี้ทำให้เห็นว่าชัยชนะเหนือรางวัลที่ได้มาคือ มิตรภาพ ความภูมิใจ ความตระหนักรู้สึกลิขิต หน้าที่ ของตัวเองในฐานะ **“พลเมืองในสังคม”**

รางวัล คือเครื่องมือ... รางวัลที่ได้รับเป็นเพียงเครื่องมือในการสร้างโอกาส การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้มีโอกาสได้ไปพูดหรืออธิบายปัญหาให้กับผู้มีอำนาจหรือผู้เกี่ยวข้องได้รับฟัง และหาแนวทางการแก้ปัญหาในระยะยาวต่อไป...

ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1.ครูทรงพร ว่างซ้าย ครูกลุ่มสาระ
วิทยาศาสตร์ สอนวิชาชีววิทยา
ที่ไม่มีองค์ความรู้เรื่องพลเมืองเลยสักนิด
และพยายามขยายโครงการสร้างสำนึก
พลเมือง สู่ นักเรียน

2.โรงเรียนน้ำริดวิทยา จังหวัดอุดรดิตถ์

3.นำเสนอนโยบายต่อผู้บริหาร
เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา...

4.นักเรียนหาข้อมูลจากการพูดคุย
ซักถาม และเตือนกันเองภายในโรงเรียน

5.ความมุ่งมั่นสู่ความเป็นพลเมือง สามารถ
คว่ำรางวัลจากการประกวดผลงานนักเรียน
โครงการสร้างสำนึกพลเมืองได้สำเร็จ

8. “บุกรี่” ภัยเงียบที่อันตราย

โรงเรียนบ้านโคกพิทยาศาสตร์ จังหวัดอุดรธานี

“บุหรี” ภัยเงียบที่อันตราย

ในช่วงของวัยรุ่น ความคึกคะนอง ความอยากรู้อยากลอง จึงทำให้ถูกชักจูง และโน้มน้าวจากสังคมได้ง่ายที่สุด เช่นเดียวกับนักเรียนโรงเรียนบ้านโคกพิทยา จังหวัดอุดรธานี โรงเรียนขนาดกลาง ที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ตั้งอยู่หมู่ 4 บ้านคลองรอบ ตำบลบ้านโคก อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดอุดรธานี ที่ประสบกับปัญหาวัยรุ่นมาโดยตลอด...

“บุหรี” เป็นอีกหนึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นจากความอยากรู้อยากลอง ของวัยรุ่น (ชาย) เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดปัญหาการติดบุหรี มีพฤติกรรมแอบสูบบุหรีในห้องน้ำหลังโรงเรียน ไม่เข้าเรียน ของนักเรียน ทำให้เกิดปัญหาการลักขโมยตามมา เพราะต้องการเงินไปซื้อบุหรีมาสูบ จากปัญหาวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเพียงเล็กน้อย ส่งผลกระทบต่อสังคมขนาดใหญ่ **ทำให้** นักเรียนบางกลุ่มเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น เนื่องจากเป็นผู้ได้รับผลกระทบทางมลพิษจากพฤติกรรมการสูบบุหรี จึงคิดหาแนวทางการแก้ไขปัญหา “บุหรี” ขึ้น...

จากผลกระทบ **สู่ การหาแนวทางแก้ไข** การทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายที่จะแก้ไข **“ข้อมูล”** จึงเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับการขอความร่วมมือ จากทุกหน่วยงาน เพื่อแก้ไขปัญหา การลงมือปฏิบัติจึงเกิดขึ้น...

ก่อนผลจะสำเร็จมักจะมี “ข้อท้าทาย” เกิดขึ้นเสมอเห็นจะเป็นเรื่องจริง ของทุกสิ่ง... เพราะตลอดระยะเวลาการดำเนินโครงการแก้ไขปัญหามันไม่่ง่ายที่จะ เข้าถึงหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และไม่ง่ายที่จะมีใครเข้าใจ ในสิ่งที่ทำ (หากแต่ปัญหานั้นผลกระทบไม่ได้เกิดขึ้นกับตนเองจริง ๆ) ทั้งการนำเสนอ นโยบายต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกนโยบาย ไม่ได้ได้รับความร่วมมือ ทั้งการออกจดหมาย เชิญเข้ารับฟังนโยบายเพื่อแก้ปัญหาไม่ได้รับการตอบรับ จึงเป็นอีกหนึ่งข้อท้าทาย ที่นักเรียนโรงเรียนบ้านโคกพิทยาได้พบจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ว่า **“...แก้จากจุดเล็ก ๆ ไปก่อน และค่อยๆขยายไปสู่จุดใหญ่ ๆ ”** รีบเร่งไปมักจะไม่ประสบผล...

การเฝ้าสังเกตพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักเรียนในโรงเรียน การจดบันทึกสถิติการสูบบุหรี่รายคน การลงพื้นที่ สอบถามผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง สืบค้นชนิดของบุหรี่และโทษของการสูบบุหรี่ ศึกษาถึงผลกระทบ (ทั้งด้าน เศรษฐกิจ ด้านสุขภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม) จนนำไปสู่วิธีการรวบรวมข้อมูลได้ดี ที่สุด ผนวกภายในโรงเรียนโดยได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาจน สามารถกำหนดเป็นกฎข้อบังคับของโรงเรียนได้สำเร็จ การขยายผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบถึงผลกระทบจึง เป็นแผนดำเนินการขั้นต่อไป...

การออกนโยบาย **ลด ละ เลิก บุหรี่** เพื่อเสนอต่อโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้นำไปบรรจุในแผนปฏิบัติการของหน่วยงานก็ประสบผลสำเร็จ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโคก ตระหนักถึงปัญหาบุหรี่ในวัยรุ่น และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชน จึงเข้ามาให้ความรู้กับนักเรียน และชุมชนทุกปีถึงปัญหา และผลกระทบที่เกิดขึ้น ขณะนี้เป็นระยะเวลา 5 ปี (2558-จนถึงปัจจุบัน) และเป็นแผนกิจกรรมประจำปีของโรงเรียนบ้านโคกวิทยา ที่เกิดจากการความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อแก้ไขปัญหามันในโรงเรียนจริง ๆ...

โครงการสิ้นสุด แต่ ผลของโครงการยังคงอยู่ การดำเนินโครงการแก้ไขปัญหามัน ภายใต้งานดำเนินงานของ **โครงการสร้างสำนึกพลเมือง ของ สถาบันพระปกเกล้า** แม้การนำเสนอผลงานจะสิ้นสุดลง แต่สิ่งที่ไม่สิ้นสุดของโครงการคือผลของความสำเร็จทั้งในตัวเอง (นักเรียน ครู ผู้บริหาร และชุมชน) ยังคงอยู่ กระบวนการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้สอนได้อย่างต่อเนื่อง เช่นกระบวนการสร้างฉันทมติ (ที่เป็นการรับฟังเสียงส่วนใหญ่และไม่ทิ้งเสียงส่วนน้อย) สอนให้นักเรียนรับฟังกันและกันรวมไปถึงการแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมสามารถนำไปใช้ได้จริง...

ด้วยรูปแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมของโครงการจนเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันทั้งชุมชน จนสามารถแก้ไขปัญหามุหรี่ได้นั้น ทำให้

โรงเรียนบ้านโคกพิทยาเป็นพื้นที่การเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก และเป็นพื้นที่ตัวอย่างการทำงานวิจัยเพื่อเรียนรู้กระบวนการและวิธีการในการแก้ไขปัญหา ภายใต้กระบวนการโครงการสร้างสำนึกพลเมือง และด้วยกระบวนการของโครงการสร้างสำนึกพลเมืองนี้เองยังสามารถนำไปใช้อธิบายในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา และนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนของครู กับวิชาในปัจจุบันได้อีกด้วย...

ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. โรงเรียนบ้านโคกพิทยา อ.พิชัย จ.อุตรดิตถ์ แก้ไขปัญหา “บุหรี”

2. ดำเนินโครงการสร้างสำนักพลเมือง “ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน”

3. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโคก ดำเนินการให้ความรู้แก่นักเรียน

4. ดำเนินการให้ความรู้และนำเสนอ นโยบายต่อผู้บริหารโรงเรียน

5. และสามารถคว้ารางวัลจากการประกวดผลงานนักเรียน โครงการสร้างสำนักพลเมือง ได้สำเร็จ

9. เปลี่ยน “มูล(ขี้)” ให้มีค่า...

โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ
จังหวัดอุดรธานี

เปลี่ยน “มูล(ขี้)” ให้มีค่า...

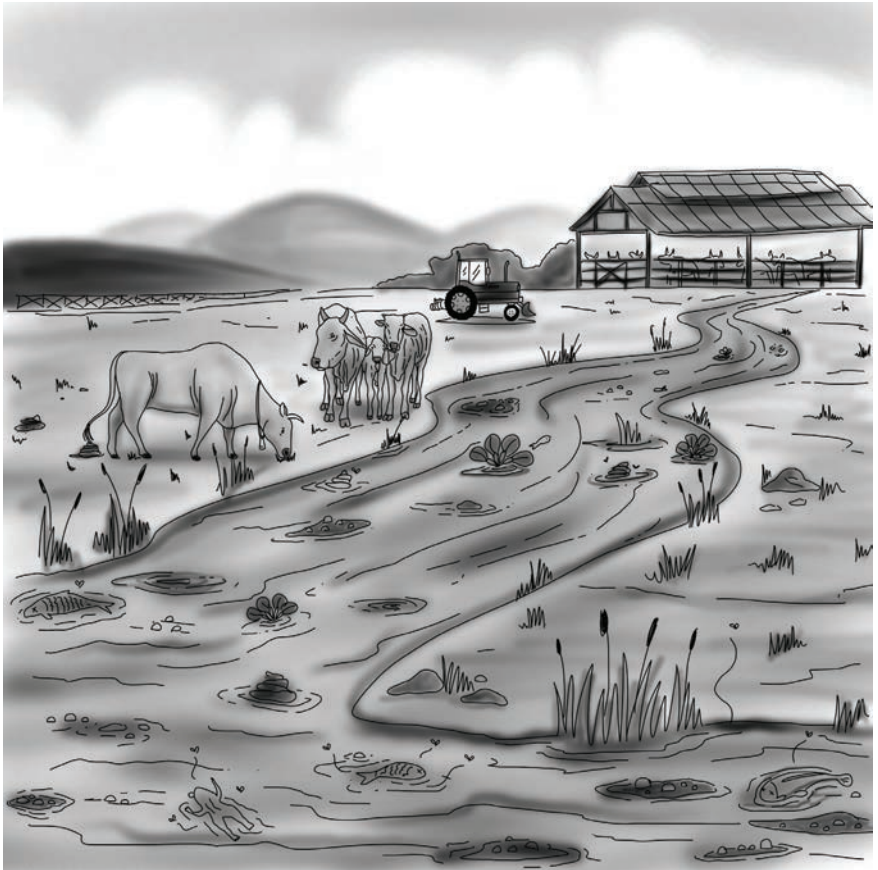
โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จังหวัดอุตรดิตถ์ โรงเรียนขนาดกลางประจำอำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ชุมชน ซึ่งรายล้อมไปด้วยบ้านเรือน แหล่งที่อยู่อาศัย อีกทั้งคนในชุมชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม เลี้ยงสัตว์ และค้าขาย อันเป็นอาชีพพื้นฐานของชาวชนบททั่วไป...

หากแต่ทั้งชุมชนและโรงเรียนต่างเป็นพื้นที่ในการพึ่งพาอาศัยกันและกัน **ใคร!...** จะคิดว่าจะเกิดปัญหาขึ้นในโรงเรียนแห่งนี้

“หมู ไก่ เป็ด วัว ควาย” สัตว์เลี้ยงเศรษฐกิจ ที่คนนิยมเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพ ด้วการทำให้เกิดปัญหาระหว่างชุมชนและโรงเรียน โดยเฉพาะ **“มูล (ขี้)”** จากสัตว์เลี้ยงเหล่านี้ที่ส่งกลิ่นอันไม่พึงประสงค์รบกวนตลอดเวลาในการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวัน...

นักเรียนกล่าวว่า... “ยิ่งช่วงฤดูฝนกลิ่นจะยิ่งแรงมากขึ้น น้ำในแม่น้ำก็ไม่สะอาด เพราะน้ำฝนที่ตกลงมาได้ไหลนำเอาน้ำมูลสัตว์ลงแม่น้ำไปด้วย”

ด้วยอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมการดำรงชีวิตแบบนี้จนเคยชิน ส่งผลให้เกิดปัญหาสุขภาพตามมา นักเรียนโรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จึงตระหนักถึงปัญหากลิ่นจากมูลสัตว์มากขึ้น แต่ก็ไม่มีแนวทางในการแก้ไข จึงปล่อยให้มันเป็นเพียงปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขต่อไป...

จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยน “ซี” ให้มีค่า เกิดจากการบูรณาการร่วมกัน เพราะทราบสาเหตุปัญหาที่เกิดขึ้นมาตลอดแล้วนั้นการจะแก้ไขต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันทั้งโรงเรียนและชุมชน จึงเกิดขึ้น **“การบูรณาการร่วมกัน”** ระหว่างวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมและวิชาวิทยาศาสตร์ โดยการขยายองค์ความรู้ของครูผู้เข้าอบรมโครงการสร้างสำนึกพลเมือง ที่เป็นครูผู้สอน วิชาวิทยาศาสตร์แต่ไม่มีองค์ความรู้ด้านสังคมศึกษา มีเพียงเทคนิคและกระบวนการจากการอบรม จึงขยายทักษะ กระบวนการจากการอบรม สู่ครูในหมวดสังคมศึกษาต่อ จนเกิดเป็นการบูรณาการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาขึ้น...

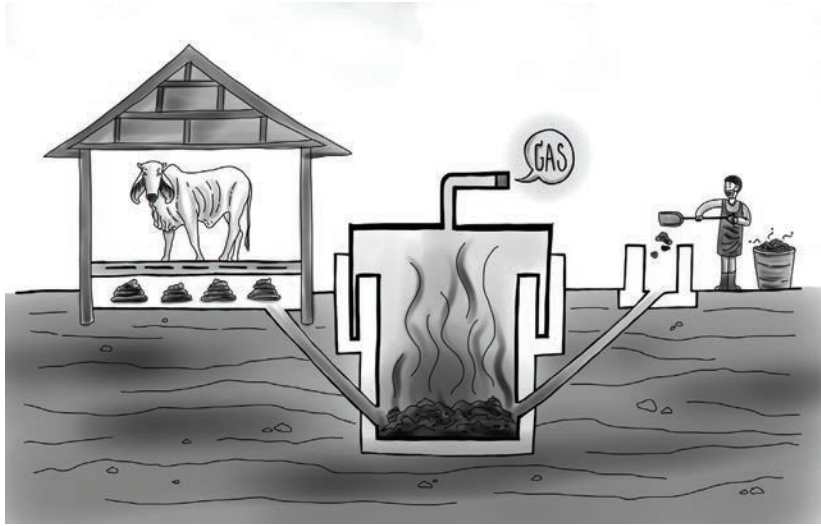
“ปลุก ปลุก” คำนี้ที่จี้ใจ

ครูอรุณพล ศิริมูล กล่าววว่า... ปลุก ปลุก เป็นคำพูดจี้ใจที่ได้รับมาจากการอบรมโครงการสร้างสำนึกพลเมือง ทำให้ตนเองทราบว่า...

“การเปลี่ยนแปลงต้องเริ่มที่ตัวเราก่อน ในฐานะครูผู้สอน”

“ปลุก คือ ปลุกฝังทักษะ ทักษะคิดกระบวนการคิดและการสังเกตสิ่งที่เป็นผลกระทบรอบ ๆ ในสิ่งที่ปัญหาจากเพียงเล็ก ๆ ก่อน เพื่อให้ทุกคนตระหนักถึงส่วนรวม”

“ปลูก คือ กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ปัญหาได้รับการแก้ไขจริง ๆ ในสิ่งที่ปัญหาใกล้ตัว”

การเดินทางของการ (แก้) ปัญหา ความสนใจที่ได้รับจากนักเรียน ผ่านการสอนควบคู่กันของครู ทั้ง 2 วิชา (สังคมศึกษาฯ และวิทยาศาสตร์) นำไปสู่ การลงมือแก้ไข การทำงานร่วมกันเป็นทีม การแบ่งหน้าที่การทำงานที่ชัดเจน วิเคราะห์ปัญหา จนไปสู่การศึกษาหาข้อมูลผู้ที่ได้รับผลกระทบ ทดลองหาวิธีแก้ไข จากกระบวนการของวิทยาศาสตร์ ทำให้เกิด **“แก๊ส จากมูลสัตว์...”** ซึ่งเป็นวิธีการ จัดดักกลิ่นจากมูลสัตว์ และสร้างมูลค่าเพิ่มแทน...

การยอมรับจากชุมชน... การทดลองทำแก๊สจากมูลสัตว์ในช่วงแรก ของการดำเนินการแก้ไขปัญหา ชุมชน ไม่ได้ตระหนักถึงผลลัพธ์ที่ได้ การเปลี่ยนวิถี การดำเนินชีวิตของคนไม่ใช่เรื่องง่าย **แต่** การไม่ทอดทิ้งก็เป็นเรื่องสำคัญเช่นกัน นักเรียนจึงค่อย ๆ ขยาย ผลสู่ครอบครัวตัวเอง การกำจัดกลิ่นจากมูลสัตว์ เพื่อต้องการที่จะลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และเพื่อเป็นอาชีพเสริมให้กับครอบครัว จึงดำเนินการให้เห็นผลเป็นเชิงประจักษ์จริง ๆ

จากการแก้ปัญหาที่เปลี่ยนจากมูลสัตว์ในครั้งนี้ ทำให้เห็นว่า ตนเอง หรือ นักเรียนเอง รู้จักใช้สิทธิ ใช้เหตุผล มากขึ้น เห็นคุณค่าตัวเอง เห็นความสามารถ ของตนเองและสร้างการยอมรับในทางที่ดีได้ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วน มีส่วนร่วม แก้ไขปัญหาที่มีมายาวนานอย่างจริงจังมากขึ้น โรงเรียนและชุมชนกระตือรือร้น ในการแก้ปัญหา รู้จักนำทรัพยากรที่เป็นปัญหามาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทำให้ ปัจจุบันนี้กลิ่นจากมูลสัตว์หายไป และ ชุมชนได้แก๊สกลับมาใช้ในครัวเรือน...

“ผลลัพธ์” ที่ไม่ใช่แค่ “ชิ้นงาน” ผลสำเร็จที่ได้ ไม่ใช่แค่ชุมชนได้แก๊สมาใช้ ไม่ใช่แค่กลิ่นจากมูลสัตว์หมดไป แต่ ผลลัพธ์ที่ได้คือ **“ทักษะ” “กระบวนการ” ที่ติดตัวครู (ในฐานะผู้สอน) ติดตัวนักเรียนในฐานะ (ผู้เรียน) และการเปลี่ยนไป ด้านทัศนคติ ของคนในชุมชน** ที่จะมุ่งให้สังคมเกิดการเปลี่ยนผ่านการดำเนินงาน ร่วมกันจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ทิ้งให้เป็นภาระของใครคนใดคนหนึ่ง...

ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ
จังหวัดอุตรดิตถ์

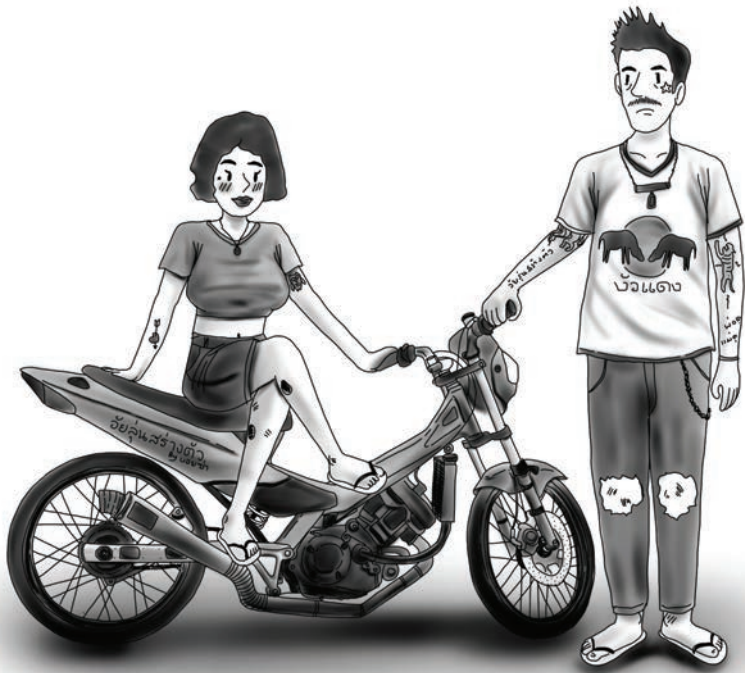
2. โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ชุมชน
ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ กลิ่นจากมูลสัตว์

3. วิธีแก้ปัญหา และลดรายจ่ายของครัวเรือน
โดยการทำแก๊สจากมูลสัตว์

4. เข้าร่วมประกวดผลงานนักเรียนโครงการ
สร้างสำนึกพลเมือง
และรับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1

10. Waan “Boy” Sagoi “Girl”

โรงเรียนอนุบาลชุมชนท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)
จังหวัดอุตรดิตถ์

Waan “Boy” Sagoi “Girl”

ในสภาพสังคมปัจจุบัน วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่เรียนไม่เก่งมักจะถูกผู้ใหญ่ตีตราว่า **“มีปัญหา”** ทำให้เด็กรู้สึกไม่มีความสุข ไม่ได้รับการยอมรับ จนต้องพยายามหาทางปลดปล่อยศักยภาพของตัวเองโดยทำกิจกรรมที่ท้าทาย หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อแสวงการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน...

Waan “Boy” Sagoi “Girl” ปัญหาวัยรุ่นที่เกิดขึ้นที่ส่วนใหญ่แล้วเกิดจากความคึกคะนองของวัยรุ่น และส่วนใหญ่จะเกิดจากเพื่อนซี้ชววน ซึ่ง **“วัยรุ่น”** จะชอบอยู่กันเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ปัญหาวัยรุ่นแว้นซี้ขับซิ่งรถจักรยานยนต์นั้นจะมีผลกระทบต่อสังคมเป็นอย่างมากเพราะส่วนใหญ่แล้ว วัยรุ่นเด็กแว้นซี้ขับซิ่ง

รถจักรยานยนต์ จะเป็นวัยรุ่นที่ชอบรวมตัวกันในตอนกลางคืน ซึ่งในการรวมตัวกันในกลางคืนนั้น จะทำให้เกิดความรำคาญให้กับสังคมนั้น ๆ และสิ่งที่ส่งผลเสียมากที่สุดคือในการแว้นซี้ขับซิ่งรถจักรยานยนต์นั้น จะเป็นการขับเร็วเพื่อที่จะแข่งกัน ในเด็กแว้นซี้ขับซิ่งรถจักรยานยนต์บางรายรถล้มแค่มั้แผลบาดเจ็บเล็กน้อย แต่วัยรุ่นบางรายอาจจะประสบอุบัติเหตุบาดเจ็บจนเสียชีวิตได้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของวัยรุ่นนั้น บางครั้งอาจจะ

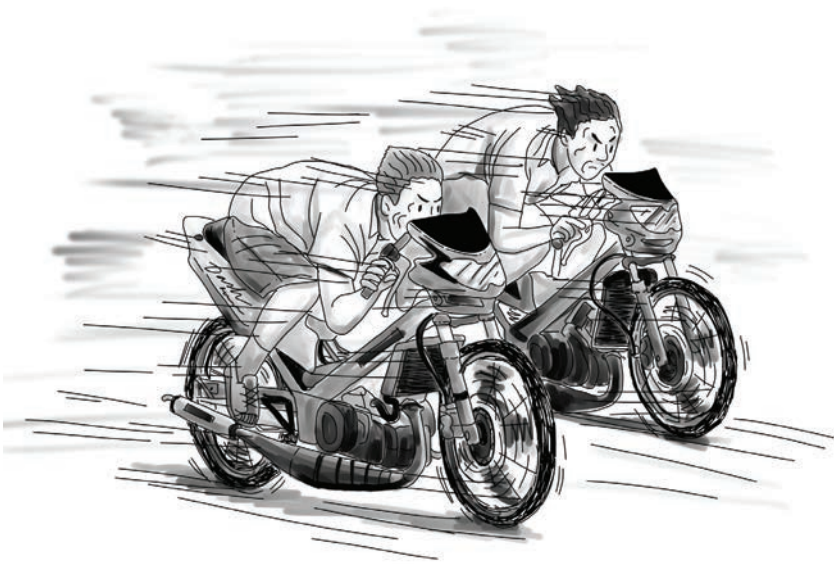
ทำให้พ่อและแม่ เสียใจมากถึงมากที่สุด เช่นเดียวกับ **โรงเรียนอนุบาลชุมชนท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) จังหวัดอุตรดิตถ์** ที่ประสบปัญหา **Waan “Boy” Sagoi “Girl”** จนนำไปสู่การเสียชีวิตของนักเรียนการสูญเสียของครอบครัว...

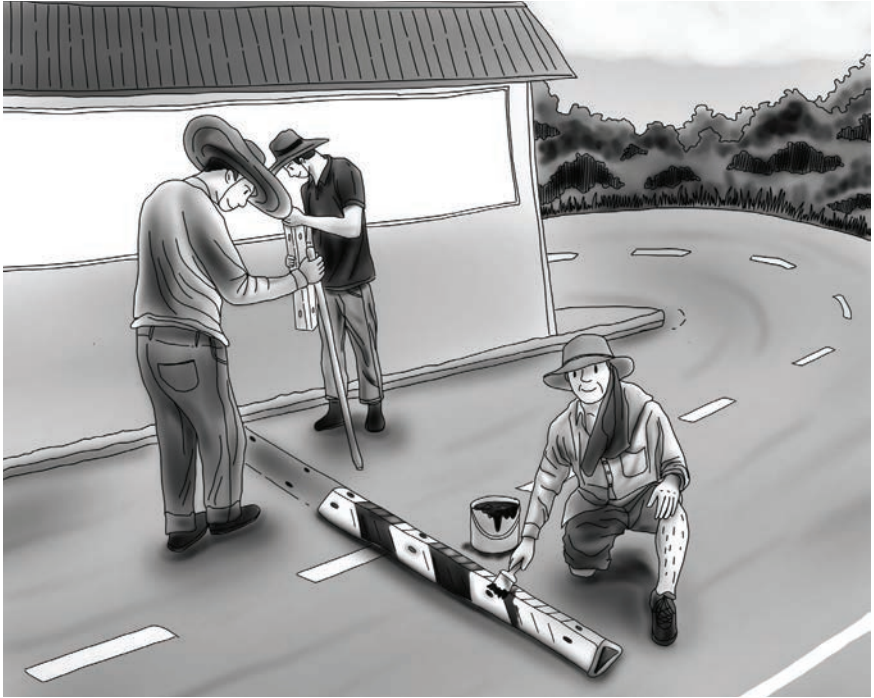
การสูญเสีย นำมาซึ่ง การแก้ไข หากไม่มีคนเสียชีวิต ปัญหาเด็กแว้นซ์ ขับขี่รถจักรยานยนต์ ในชุมชนก็อาจจะยังไม่มี การตื่นตัวที่จะแก้ไขปัญหา จากการพบเห็นและสูญเสียเพื่อนร่วมชั้นเรียนไป...

นักเรียนโรงเรียนอนุบาลชุมชนท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหา ผลกระทบที่เกิดขึ้น และความรุนแรงของปัญหาที่มีอันตรายถึงชีวิตและความปลอดภัยของตนเอง และคนในชุมชน นักเรียนจึงรวมกลุ่มเพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาและเสนอแนวทางการแก้ไข ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง...

แก้ไขอย่างไรให้สำเร็จ?... คำถามที่คนทั้งชุมชนเฝ้าถาม

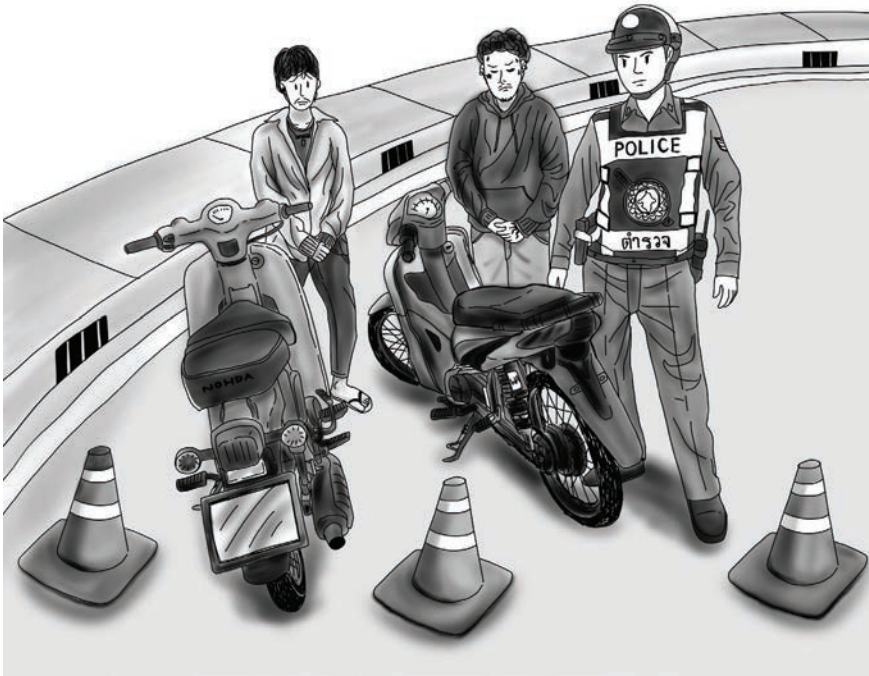
การดำเนินการแก้ไขปัญหา Waan “Boy” Sagoi “Girl” เป็นสิ่งที่ท้าทาย ทั้ง โรงเรียน ชุมชน และสังคม หากแต่ถ้าทำความเข้าใจร่วมกัน และแก้ไขปัญหาไปด้วยกัน ก็จะประสบผลสำเร็จเอง...

จึงดำเนินการนำเสนอสถิติการเสียชีวิตของนักเรียนที่เกิดจากปัญหาเด็กแว้นซ์ขับซิ่งรถจักรยานยนต์ และแนวทางการลดอุบัติเหตุเบื้องต้นให้กับสถานีตำรวจภูธร อำเภотаปลา จังหวัดอุดรดิตถ์ การลงพื้นที่พูดคุยกับชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจและแนวทางการแก้ไขร่วมกันนั้น **ทำให้** เกิดการตระหนักถึงปัญหาครอบครัว ปัญหาเด็กแว้นซ์ขับซิ่งรถจักรยานยนต์ขึ้น การสร้างลูกกระนาคเพื่อระงับการขับซิ่งรถที่เร็วบนท้องถนน จึงเป็นมิติที่ได้เพื่อแก้ไขปัญหาเสียงรถจักรยานยนต์รบกวน...

ทาง สถานีตำรวจภูธร อำเภотаปลา จังหวัดอุดรดิตถ์ รับนโยบายการแก้ปัญหาเด็กแว้นซ์ ไว้เป็นข้อปฏิบัติของสถานี มีมาตรการเข้าตรวจเข้มของเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น และส่งตำรวจมาอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่บนท้องถนนบริเวณหน้าโรงเรียนทุกวัน...

พื้นที่เดิมไม่ได้ ย้าย พื้นที่ใหม่ การดำเนินการแก้ไขในเบื้องต้น แม้ ชุมชน และโรงเรียนจะได้รับการดูแลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว หากแต่ เด็กแว้นซ์ขี่ขีรถจักรยานยนต์ ก็ไม่ได้หมดไปจากชุมชน...

เมื่อพื้นที่เดิมในการแว้นซ์ขี่รถจักรยานยนต์**ไม่สามารถ**แว้นซ์ขี่ขีรถจักรยานยนต์ ได้อีก จึงเปลี่ยนสถานที่ การพูดคุยและทำความเข้าใจกับเด็กแว้นซ์ เพื่อสอบถามถึงปัจจัยในการส่งเสริมให้เกิดการออกมาแว้นซ์ขี่ขีรถจักรยานยนต์ จึงทำให้ทราบว่า เพราะวัยรุ่นขาดการยอมรับจากสังคม ขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว จึงเป็นปัญหาที่เร่งด่วนในการแก้ไข เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเด็กแว้นซ์ขี่ขีรถจักรยานยนต์อีก...

การให้ “โอกาส” แม้จะเป็นเพียงสิ่งเล็กๆ ๑ แต่ยิ่งใหญ่ จากการทราบถึงสาเหตุของปัญหา Waan “Boy” Sagoi “Girl” อย่างลึกซึ้ง ทำให้ทราบว่า นักเรียนที่ไปเป็นเด็กแว้นซ์ขับซี้รถจักรยานยนต์ หรือเป็นสีก้อย นั้นล้วนแต่มีศักยภาพในตัวเอง เพียงแต่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม การ *ดึงตัวร้ายมาเป็นพระเอก* เป็นการส่งเสริมให้ Waan “Boy” Sagoi “Girl” ได้เสนอแนวคิดของตนเอง ส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน...

การเข้ามาของ โครงการสร้างสำนึกพลเมือง จากสถาบันพระปกเกล้า เป็นอีกหนึ่งโอกาสที่นักเรียนโรงเรียนอนุบาลชุมชนท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) ได้รับ นอกจากจะเกิดการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนแล้ว ยังเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการเข้าสังคม การกล้าแสดงความคิดเห็นของ เด็กแว้นซ์ขับซี้รถจักรยานยนต์ เป็นกิจกรรมที่ถือเป็นการฟื้นฟู นักเรียน (เด็กแว้นซ์) ขับซี้รถจักรยานยนต์ ให้กลับมาเป็นคนที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป...

จากเด็กแว้นซ์ สู่ พลเมือง...

กระบวนการของโครงการสร้างสำนึกพลเมือง คือ การทำงานร่วมกันเป็นทีม การพูดคุยกัน การมองปัญหาใกล้ตัว และรับฟังเสียงส่วนน้อย จึงทำให้ เด็กแว้นซ์ ขับขี่รถจักรยานยนต์ ในวันนั้น กลับมาเป็นพลเมืองในวันนี้ได้ผ่านการพูดคุย และการยอมรับจากคุณครู จากเพื่อน ๆ และสามารถดำเนินโครงการร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนได้ การคว่ำรางวัลจากการนำเสนอผลงานนักเรียนได้นั้น นับเป็นรางวัลแรกที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอก และเป็นรางวัลแห่งความสำเร็จ ในการเปลี่ยนแปลง เด็กแว้นซ์ที่ขับขี่รถจักรยานยนต์ ให้กลับมาเป็น “พลเมือง” ที่ตระหนักในหน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเอง ในสังคมและส่วนรวม...

ภาพแสดงผลงานนักเรียน

1. โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)
พบปัญหาเด็กแว้นซ์

2. ชุมชนตระหนักถึงปัญหาจึงสร้างลูกระนาด
เพื่อระงับการขับซิ่งที่เร็วบนถนน

3. ลูกระนาดที่เกิดจากความร่วมมือ
ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

4. ความสำเร็จที่ได้รับจากการให้โอกาสของ
โครงการสร้างสำนักพลเมือง
สถาบันพระปกเกล้า

การขยายผลนโยบาย (สู่) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ชื่อปัญหา	ชื่อนโยบาย	หน่วยงานที่รับข้อเสนอ นโยบาย...
1.(ขยะ)..... ข้างทางด่วน	ถนนสะอาด บรรยากาศ ปลอดภัย	- สำนักเทศกิจเขตคลองสามวา กำหนดมาตรการ “ตาสับปะรด”
2.“ศาลา” รอ(รัก)รถ ไม่ปลอดภัย...	ศาลารอรถปลอดภัย ด้วยเครื่องส่งสัญญาณ ขอความช่วยเหลือ	- ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียน สุรศักดิ์มนตรี - ชุมชนรอบเขตพื้นที่โรงเรียน
3.รถติด (เพราะพิซซั๊ก)	BCC 7-5-3 GO.	- ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียน กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย - กรมทางหลวง
4.รถจักรยานยนต์บน “บาทวิถี”	Footpath Safety Secure.	- สถานีตำรวจนครบาลดุสิต - สำนักเทศกิจเขตดุสิต
5.อุบัติเหตุบนท้องถนน จาก...สัตว์เลี้ยง (วิว-ควาย)	สัตว์เลี้ยงมีคุณค่า โปรดรักษา ให้ความปลอดภัย	- องค์การบริหารส่วนตำบล สะอาดสมบูรณ์ - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลสะอาดสมบูรณ์ - สถานีตำรวจภูธร ตำบลสะอาดสมบูรณ์
6.น้ำมัน “ทอดซ้ำ” ในอาหาร	คุ้มครองผู้บริโภค ในโรงเรียน และชุมชน ใกล้เคียง เลี่ยงการทอดซ้ำ	- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบล - สาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

การขยายผลนโยบาย (สู่) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ชื่อปัญหา	ชื่อนโยบาย	หน่วยงานที่รับข้อเสนอ นโยบาย...
7. “อันตราย” เมื่อ “ไม่สวมหมวกนิรภัย”	สวมหมวกนิรภัย ไม่ใส่เท่ากับตาย	- ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนน้ำริดวิทยา
8. “บุหรี” ภัยเงียบที่อันตราย	บุหรีไม่มีค่า ฆ่าชีวิตคน	- ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านโคกพิทยา - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลบ้านโคก
9. เปลี่ยน “มูล(ขี้)” ให้มีค่า...	Gas Clean up	- ชุมชนโดยรอบ โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ
10. Waan “Boy” Sagoi “Girl”	Xylophone reduce accidents.	- สถานีตำรวจภูธร อำเภอท่าปลา

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

1.โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัยกรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ : 333 ถนนไทยรามัญ แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ 10510

Email : nawaminben@nbr.ac.th

Tel : 0-2181-1101 Fax : 0-2181-1108

ครูผู้ดูแลโครงการ :

1. คุณครูจิราภรณ์ อรุณศรีพิมาน เบอร์โทรศัพท์ : 095-251-5367

ที่อยู่ : 51/367 พฤษภา 17 ตำบลลาดสวาย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

E-mail : jeeraporn1973noi@gamil.com

2. คุณครูรพกา ริญญานันท์ เบอร์โทรศัพท์ : 094-263-5070

ที่อยู่ : 99/72 หมู่ 3 หมู่บ้านธัญญาภิรมย์คลอง 10 ซอย 5 ตำบลบึงสนั่น อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

E-mail : Nui24052523@hotmail.com

นักเรียน : กลุ่มสภานักเรียนและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย กรุงเทพมหานคร ปี 2559 รายชื่อดังต่อไปนี้

1.นายคมชาย ชัยนิคม	2.นายชวกร โสภาทิม	3.นายธนวัฒน์ พรรษา
4.นายปานชัย วัชรการ	5.นายณภัทร ไชยวงศ์	6.นายพีรณัฐ อาจเอี่ยม
7.นายทิวากร ชาญประโคน	8.นายพงษ์ธร ประกอบกิจ	9.นายอดุลย์ มาทอง
10.นายพรพล ตั้งสุวรรณวงศ์	11.นายปฏิภาณ ใจคำมูล	12.นายปฏิภาณ จรุงชาติ
13.นางสาวพรเพ็ญ กวินจารุงศ์	14.นางสาวญานิตา ถนอมวงศ์	15.นางสาวนพร พุฒธคุณ
16.นางสาวบุษกร บุรีทอง	17.นางสาวปฐมพร อัตนัย	18.นางสาวปณิดา แก้วผลึก
19.นางสาวลลิตา งามณรงค์กิจ	20.นางสาวณัฐฎากร สุธรรมมา	21.นางสาวปชัญรัตน์ เกตุแก้ว
22.นางสาวภรภัทร ทรงศิริศิลป์	23.นางสาวภาวิณี ปุราเพ็ญ	24.นางสาววารภรณ์ พงศ์ศรี
25.นางสาวฉารินทร์ นิยมกล้า	26.นางสาวตรีตาภรณ์ สิงหเสนี	27.นางสาวภาสินี จำปา
28.นางสาวรสา แซ่ตัน	29.นางสาวฐิตยาภรณ์ มาป้อมทิพย์	30.นางสาวฉัฐมณฑต์ บำรุงพูนสวัสดิ์
31.นางสาวลักขมณ มาตธนาคุณ	32.นางสาวปิณดา ฐานิสวาโรกุลศรี	33.นางสาวรุปีนีย์ รักษ์เขมน์นันท์
34.นางสาวจุฬาลักษณ์ ไกรพิณิจ	35.นางสาวรัชชภรณ์ บุตรพรม	36.นางสาววรงค์ณา วงเมษ
37.นางสาววศินี บุษราคัมกุล	38.นางสาวจุฑาทิพย์ อ้วนนา	

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

2.โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ : 54 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400
โทร. 02-277-0663, 02-277-3690, 02-277-3692, 02-275-5147

ครูผู้ดูแลโครงการ :

ว่าที่ร้อยตรี เชาวลิต ป้อมอาษา เบอร์โทรศัพท์ : 084-555-6892

ที่อยู่ : 54 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม.10400

E-mail : kru_artt_1985@outlook.co.th

นักเรียน : ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปี 2559 รายชื่อดังต่อไปนี้

1.นางสาวไอรดา แสงดอกไม้	2.นายอานนท์ พรหมพงษ์
3.นางสาวกัญต์ธร เพ็ชรแก้ว	4.นายอัษฎา นิลสัมฤทธิ์
5.นายศตวรรษ จันทสร	6.นายคุณานนท์ ธีัญญะอุดม
7.นางสาวสุริยาวรรจณ์ จันทรแสง	8.นายรชต นาจำปา
9.นายจิรวัฒน์ เจริญพานิ	10.นางสาววิสรา หมุนศรี
11.นายฐิติพันธ์ จันทอง	12.นางสาวธิดาพร น่านคำ
13.นางสาวนลิน กาบคำ	14.นางสาวเกศรา มังกรเดช
15.นางสาววีรภัทร เขียวอ่อน	16.นางสาวพมภน วิวัฒน์พน
17.นางสาวภัทราวดี ภูทองเงิน	18.นางสาวสิริมล นันทแสง
19.นายนาถวัฒน์ เงินอ่อน	20.นายณัฐวัตร กลมเกลี้ยง
21.นางสาวฐิตินันท์ เจริญเพชรนาค	22.นางสาววีรภัทร ไพโรจน์อังสุธร
23.นางสาวณัฐณิชา คำแก้ว	24.นางสาวบุษยมาศ อินสุวรรณ์

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

3.โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ : 35 ถนนประมวญ แขวงสีลม เขตบางรัก กทม.

E-mail : bcc_christian@bcc1852.com

ครูผู้ดูแลโครงการ :

คุณครูเนติ นันทมิตร เบอร์โทรศัพท์ : 094-414-5115

ที่อยู่ : 98/6 หมู่ 5 ตำบลลำโพ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

E-mail : nat.na@bcc1852.com

นักเรียน : ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปี 2559 รายชื่อดังต่อไปนี้

1.นายสุภทัต ฉันทานุมติ	2.นายณัฐพล สุวรรณธรรักษ์	3.นายกิตติพัฒน์ ปรัชญาจุกา
4.นายเอกณัฐ วัจนะรัตน์	5.นายธณัฏฐ์ ตั้งบรรเจิดสุข	6.นายวัชรวิษณุ ศรีวัฒน์ธรรมา
7.นายสาริต บุลย์สิน	8.นายปณิธิ สุธรรมนิรันดร์	9.นายพุมิพัฒน์ สภัสภูมิพัฒน์
10.นายกวิณภพ ภัฏจนบุศย์	11.นายพีรพัฒน์ วรกุลชัย	12.นายชัชณะ ร่มโพธิ์
13.นายชิน ธรรมวิไลวัฒน์	14.นายธปนภณ เวณโกเศศ	15.นายนภาภาศ ประเสริฐวิทย์
16.นายพลวัฒน์ เกิดผล	17.นายกฤษณพรรธน์ ต้นพิชัย	18.นายพันธุ์แก้ว อัญญาฮากุล
19.นายวิษณุ สิริจรรยาพงศ์	20.นายกฤตภาล อภรณ์พัฒน์พงศ์	21.นายกันติทัต น้ำใจสุข
22.นายภูมิ ปุฒชาติ	23.นายธนาธร ม่วงเจริญ	24.นายวิษณุสิริภูมิ ใช้ศรีทอง
25.นายกฤตณัฐ วิริยะสุนน	26.นายทวินชัย เตังเศรษฐศักดิ์	27.นายชานน ตั้งรัตน์โสภณ
28.นายเขมทัต กำแพงนิล	29.นายวิชิต แพทยานันท์	30.นายณนทวัฒน์ อำนวนผล
31.นายพล หอชัยเจริญ	32.นายมกร งานบัณฑิตชัย	33.นายอริอุษย์ อัครกุลยศ
34.นายปฏิญพงศ์ สง่าเนตร	35.นายพงศ์ภรณ์ ศรีสวัสดิ์	36.นายเจตนัจว์ ม้าแก้ว
37.นายสุทธิโชค ภัคสุขพิมพ์	38.นายอิทธิวัฒน์ แม่นปิ่น	39.นายปิติกาศย์ จงเฉลิมชัยฤกษ์
40.นายภูริ กิตติเดชาชาญ	41.นายชานนท์ ปุพพเวส	42.นายรวิพล สง่าวรวงศ์
43.นายตฤณ พิเศษโสภณ	44.นายนิรุจน์ โรจน์รัตติธรรม	45.นายบุญยจิต จิระบุญชัยนันท์
46.นายณภมล นุตตะเสน	47.นายรชต พงคพนาไกร	48.นายอภิมุข เอี่ยมสอาด
49.นายธัชชด ออสุวรรณ	50.นายธัชชัย ออสุวรรณ	

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

4.โรงเรียนราชวินิต มัธยม

ที่อยู่ : 181 ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทร : 0-2-282-7897 โทรสาร : 0-2281-2638

ครูผู้ดูแลโครงการ :

คุณครูณัฐเมธร์ ดุลคนิต เบอร์โทรศัพท์ : 081-692-5951

ที่อยู่ : 99/316 หมู่ 12 ถนนศรีนครินทร์ ตำบลบางแก้วอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
10540

E-mail : natthameth@rnm.ac.th

นักเรียน : สภานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 ปีการศึกษา 2559 รายชื่อดังต่อไปนี้

1.นายเพชรเมืองลพ จันทาป	2.นายเจตพล เซอร์ประยูร
3.นายธนภุต นักรธรรม	4.นายธรรธร จงสกุล
5.นายอนุเบศ เฟื่องพาม	6.นายนิติพัฒน์ ศิริผล
7.นายวรินทร์ สมบัตินิมิตร	8.นายเกริกพล ฤทธิศร
9.นางสาวนันท์นภัส อภิรัฐพูลศิริ	10.นางสาวปวีณ์นุช แสงอรุณวงศ์
11.นายกฤตนันท์ สอนสังข์	12.นายปณณรุจน์ เกิดสิริวรทัศน์
13.นายพรทวี ทวีสินธุ์	14.นายณัฐภัทร เจริญยิ่ง
15.นางสาวธนภรณ์ ไชยเวทย์	16.นางสาวรัชนิกร อัครพรชัย

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

5.โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จังหวัดร้อยเอ็ด

ที่อยู่ : 195 หมู่ 4 ตำบล สะอาดสมบูรณ์ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด ร้อยเอ็ด 45000

โทรศัพท์ : 043 651 623

ครูผู้ดูแลโครงการ :

1.คุณครูสมบัติ จันทะเสน เบอร์โทรศัพท์ : 08-1769-3343

ที่อยู่ : 244 ม.2 ตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 45000

E-mail : sombatjantasaen@hotmail.com

2.คุณครูณีนิตย์ ศิริพันธ์ เบอร์โทรศัพท์ : 08-9398-5405 , 06-1549-6110

ที่อยู่ : 146 ม.1 ตำบลขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 45000

E-mail : Kroonilly2514@gmail.com

นักเรียน : ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 รายชื่อดังต่อไปนี้

1.เด็กชายจิระเดช เหล่าอาจ	2.เด็กชายเจษฎาภรณ์ มนตรี
3.เด็กชายณัฐพล บุญประเสริฐ	4.เด็กชายธนศักดิ์ ศรีหะ
5.เด็กชายธนาภรณ์ ชระณีย์	6.เด็กชายธนาธิป เดชมณี
7.เด็กชายยุทธนา แสนบุญมี	8.เด็กชายศิวณัฐ สร้อยปัสสา
9.เด็กชายศุภชัย จอมคำสิงห์	10.เด็กชายสุทธิศานันต์ จันทร์หอม
11.เด็กหญิงกานดา บัสนาลัย	12.เด็กหญิงนราทิพย์ มิตรอุดม
13.เด็กหญิงภัทรวรรณ พลปฐม	14.เด็กหญิงสายฝน แสงสุวรรณ
15.เด็กหญิงสุนิสา บุญสิงห์	16.เด็กหญิงสุระวดี วรรณทราย
17.เด็กหญิงอรดี กุรัง	18.เด็กชายณัฐพงษ์ แสนสิงห์
19.เด็กชายกิตติศักดิ์ บุญบาล	20.เด็กหญิงหยาดฝน ทองดี

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

6.โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก จังหวัดร้อยเอ็ด

ที่อยู่ : 53 ถนนธาตุอำนวยเดช อำเภอจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
45180

โทรศัพท์: 043 547 832

ครูผู้ดูแลโครงการ :

คุณครูพรชนก อุบัติ เบอร์โทรศัพท์ : 094-3101466

ที่อยู่ : 64/2 หมู่ 2 ตำบลหัวช้าง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

E-mail : dang_uppadee@hotmail.com

นักเรียน : ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558

1.เด็กชายลิปกร พลภูเมือง	2.เด็กชายธีรปภัทร์ สิงห์อ้น	3.เด็กหญิงธนวรรณ ชนะโยธา
4.เด็กหญิงศิริกานต์ วงศ์อาษา	5.เด็กหญิงขวัญฤทัย คงวงศ์	6.เด็กหญิงกษมา บุตรใส
7.เด็กหญิงอินทิรา ไชยสิทธิ	8.เด็กหญิงชัญญานุช บุญไทย	9.เด็กหญิงภัทรภรณ์ อินทรีสีเสียงใหม่
10.เด็กหญิงศศิธร เพชรภักดี	11.เด็กหญิงกัญญลักษณ์ สิงวิสุทธ์	12.เด็กชายรัชชานนท์ สุรีย์ท่านา
13.เด็กหญิงธัญญาศิริ ทิโต	14.เด็กหญิงอรนภา อันทะริต	15.เด็กชายกัญจน์ ตั้งอารีอรุณ
16.เด็กชายชินนัย ศรีคำภา	17.เด็กชายธีรวิทย์ ไชยสิทธิ	18.เด็กชายเพียงบุญพา โพธิชา
19.เด็กชายวงศธร จันทะบาล	20.เด็กชายจิระวุฒิ ปาปะกะ	21.เด็กชายศุภวิชญ์ ลำพาย
22.เด็กชายปริญญาพัชร วินทะไชย	23.เด็กชายเทพฤทธิ์ ศรีธรร	24.เด็กหญิงชมพูนุช กัสปะ
25.เด็กหญิงนราวดี ไวยศรีแสง	26.เด็กหญิงนริภมล ไวยศรีแสง	27.เด็กหญิงปณิตตา สมนึก
28.เด็กหญิงพรวิสา แก้วศรี	29.เด็กหญิงกุลิสรา ใจเย็น	

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

7.โรงเรียนน้ำริดวิทยา จังหวัดอุดรดิตถ์

ที่อยู่ : 101 หมู่ 7 ต.น้ำริด อําเภอเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000

โทรศัพท์ 0-5544-7418

ครูผู้ดูแลโครงการ :

คุณครูทรงพร ว่างซ้าย เบอร์โทรศัพท์ : 08-9438-3213

ที่อยู่ : 166 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อําเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000

E-mail : -

นักเรียน : ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2558

- 1.นางสาวภาวิณี จิราพงษ์
- 2.นางสาวนิตยา มีแดง
- 3.นายจิรพงศ์ คร้ามปัน
- 4.นายณัฐดนัย แสงประสิทธิ์
- 5.นายอมรฤทธิ์ มีเรือง
- 6.นายสรายุติ แก้วรวม
- 7.นางสาววาสนา มะโนรส
- 8.นางสาวณัฐธิดา ใจเสาดิ
- 9.นางสาวณิชภัทร สวนแก้ว
- 10.นางสาวณัฐธิดา สายน้ำเย็น

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

8.โรงเรียนบ้านโคกพิทยา จังหวัดอุดรธานี

ที่อยู่ : 199 หมู่ที่ 4 บ้านคลองรอบ ตำบลบ้านโคก อำเภอพิชัย จังหวัดอุดรธานี 53120
เบอร์โทรศัพท์ 0-5545-5044

ครูผู้ดูแลโครงการ :

คุณครูวิมลรัตน์ หงส์ห้า เบอร์โทรศัพท์ : 08-9759-9878

ที่อยู่ : 102 หมู่ 1 ตำบลวังหงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

E-mail : wimonratkoy@hotmail.com

นักเรียน : ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558

- 1.นายธนภุติ กิ่งจ้อ
- 2.นายสิทธิโชค รักดีณรงค์
- 3.นายไตรภพ คำมีมา
- 4.นายศุภวัฒน์ บุญทศ
- 5.นายอภิสิทธิ์ ขำน้อย
- 6.นายอภิสิทธิ์ บุญเสื่อ
- 7.นายสุริยา สวนปาน
- 8.นางสาวชลธิชา เน่าดง
- 9.นางสาวสุภาพร จั๊ยมมาก
- 10.นางสาวกัญญารัตน์ อยู่เจริญ
- 11.นางสาวจันทร์จิรา โตชุม
- 12.นางสาวเนตรธิดา สอาดอ้า
- 13.นางสาวเกสร น้ำฟ้า
- 14.นางสาวนันนธิดา สอาดอ้า
- 15.นางสาวปีทมาวดี อินทรา
- 16.นางสาวพนัสดา มีนาค
- 17.นางสาวสุทธิยา ม่วงพูล

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

9.โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จังหวัดอุตรดิตถ์

ที่อยู่ : 78 หมู่ 1 ตำบลท่าปลา อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ 53150

เบอร์โทรศัพท์: 055 499 018

ครูผู้ดูแลโครงการ :

คุณครูอรุณพล ศิริมูล เบอร์โทรศัพท์ : 08-9429-8224

ที่อยู่ : 207 หมู่ 4 ตำบลคูพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน 55210

E-mail : paytype@gmail.com

นักเรียน : กลุ่มสภานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-5 ปีการศึกษา 2559 รายชื่อดังต่อไปนี้

1.นางสาวเอมฤดี พงษ์พันธ์	2.นางสาวณิรนาธา โนนิน
3.นายกิตติพงศ์ มาตสาร	4.นางสาวฟ้าใส พุ่มอรัญ
5.นางสาวศศิธร เชื้ออนจะนะ	6.นางสาวปฤษฎางค์ อินมูล
7.นางสาวสิริโสภา สีพรม	8.นางสาวธนพร อินป็อก
9.นางสาวสุชานันท์ จันดาเวียง	10.นางสาวอรัญญา ตาวงค์
11.เด็กชายเฉลิมพล ไสบุญ	12.เด็กชายนันทกานต์ นันชม
13.เด็กชายนवल จันทรไส	14.เด็กหญิงกรนิภา กันยา
15.เด็กหญิงจิราวรรณ จันดีสุรินทร์	16.เด็กหญิงเจริญขวัญ ปัญญาประสิทธิ์
17.เด็กหญิงชญัญญาช ตีตุ	18.เด็กหญิงญาณิกา พันสชาว
19.เด็กหญิงรุธิรา สุขคำปา	20.เด็กหญิงสิริธร เจริญชัย
21.เด็กหญิงสุนิตา รินสาร	22.เด็กหญิงสุภัทสรสา หมั่นไธ
23.เด็กหญิงอัฐภิญญา ชันมูล	24.เด็กหญิงอารีรัตน์ วงศ์ลา
25.เด็กหญิงณัชพร แสนคณา	

รายชื่อ ที่อยู่ ครู และนักเรียน
ที่จัดทำโครงการสร้างสำนักพลเมือง

10.โรงเรียนอนุบาลชุมชนท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) จังหวัดอุตรดิตถ์

ที่อยู่ : หมู่ที่ 1 ตำบลร่วมจิต อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ 53190

ครูผู้ดูแลโครงการ :

คุณครูธัญญารัตน์ ตามูล เบอร์โทรศัพท์ : 082-8903551, 089-5679012

ที่อยู่ : 82 ม.11 ตำบลบ้านด่าน อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000

E-mail : thanyarat.tt82@gmail.com

นักเรียน : นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2559

- 1.เด็กหญิงกรสกุล มาดล
- 2.เด็กหญิงจตุพงษ์ มีรินทร์
- 3.เด็กหญิงฐาปนี มีรินทร์
- 4.เด็กหญิงชลธิชา แจงมัย
- 5.เด็กหญิงณัฐนันท์ ชมภู
- 6.เด็กหญิงอรจิรา ชมภูน้อย
- 7.เด็กหญิงพลอยไพลิน หมั่นแก้ว
- 8.เด็กหญิงกิงกาญจน์ ศรีบุหว่า
- 9.เด็กหญิงฐานิตา พริกบุญจันทร์
- 10.เด็กหญิงกฤติยา พาพิมพ์

รายการอ้างอิง

งานวิจัย

ศรัณยู หมั่นทรัพย์. 2562. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการสร้างสำนักพลเมือง ระหว่าง พ.ศ. 2555-2560 Evaluation Research of Project Citizen Achievement during 2012-2017. เอกสารอัดสำเนา. สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า.

สื่อ/ข่าว

สำนักข่าวไทย TNAMCOT. โรงเรียนสำนักพลเมือง. เผยแพร่เมื่อ 1 มีนาคม 2562.

สัมภาษณ์

เนติ นันทมิตร, ครูวิทยากรร่วมสอนโครงการสร้างสำนักพลเมือง (Project Citizen) โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2560

พรชนก อุดดี, ครูวิทยากรโครงการสร้างสำนักพลเมือง (Project Citizen) โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก จ.ร้อยเอ็ด, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2561

มณีนิต ศิรินนท์, ครูวิทยากรโครงการสร้างสำนักพลเมือง (Project Citizen) โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จ.ร้อยเอ็ด, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2561

ชินวรา แสงคำไพ, ครูภาษาไทย ที่ปรึกษาโครงการสร้างสำนักพลเมือง (Project Citizen) โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จ.ร้อยเอ็ด, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2561

- สมบัติ จันทะแสน, ครูวิทยากรร่วมสอนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง
(Project Citizen) โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จ.ร้อยเอ็ด,
สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2561
- มงคล กลับลพล, ครูวิทยากรร่วมสอนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง
(Project Citizen) โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จ.ร้อยเอ็ด,
สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2561
- สุระชาติ วรรณทราย, นักเรียนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนสตรีศึกษา 2 จ.ร้อยเอ็ด, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2561)
- สุรชัย คุณช่วง, ครูวิทยากรโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนบ้านโคกพิทยา จ. อุตรดิตถ์, สัมภาษณ์, 11 กันยายน 2561
- เพลินพิศ เขี่ยมบุรี, ครูวิทยากรโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนบ้านโคกพิทยา จ.อุตรดิตถ์, สัมภาษณ์, 11 กันยายน 2561
- อรรถพล ศิริมูล, ครูวิทยากรโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ, สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2561)
- กิตติพงษ์ มาตสาร, นักเรียนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จ.อุตรดิตถ์,
สัมภาษณ์, 12 กันยายน, 2561
- ธนพร อินปือก, นักเรียนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จ.อุตรดิตถ์,
สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2561
- ศศิธร เจื่อนจะนะ, นักเรียนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จ.อุตรดิตถ์,
สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2561

- วันชัย คำเทศ, นักเรียนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จ.อุตรดิตถ์,
สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2561
- ฟ้าใส พุ่มอรัญ, นักเรียนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ จ.อุตรดิตถ์,
สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2561
- ธัญญารัตน์ ตามูล, ครูวิทยากรโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต), สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2561
- ทรงพร วังซ้าย, ครูวิทยากรโครงการสร้างสำนึกพลเมือง (Project Citizen)
โรงเรียนน้ำริดวิทยา จ.อุตรดิตถ์, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2561
- จิราภรณ์ อรุณศรีพิมาน, ครูวิทยากรร่วมสอนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง
(Project Citizen) โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย
กรุงเทพมหานคร, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2562
- เขาวลิต ป้อมอาษา, ครูวิทยากรร่วมสอนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง
(Project Citizen) โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร,
สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2562
- ณัฐธเมธี ดุลคนิต, ครูวิทยากรร่วมสอนโครงการสร้างสำนึกพลเมือง
(Project Citizen) โรงเรียนราชวินิต มัชฌิม กรุงเทพมหานคร,
สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2562

เขียนและเรียบเรียงโดย

นายศุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์

นางสาวสุภารัตน์ พรหมสวัสดิ์

สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า

ออกแบบปก/รูปภาพการ์ตูนประกอบ

เศรษฐพงษ์ ดีอุดม

ขอขอบคุณ

ที่ปรึกษา : ดร.ศรัณยู หมั่นทรัพย์

คำแนะนำ : นางสาวจันทิรา วัฒนพงษ์

: นายสุพจน์ พากเพียร

และขอขอบคุณ คณะผู้บริหาร ครู และนักเรียน ทุกท่าน
สำหรับข้อมูลและรูปภาพประกอบ
การดำเนินโครงการสร้างสำนักพลเมือง

(แนะนำ)โครงการสร้างสำนักพลเมือง
Project Citizen

สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารบี ชั้น 5 (ฝั่งทิศใต้)
120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 0-2141-9525 โทรสาร 0-2143-8172
www.kpi.ac.th

The Office of Promoting Politics of the People, King Prajadhipok's Institute

The Government Complex Commemorating His Majesty the King's
80th Birthday Anniversary 5th (Southern Zone)
120 Moo 3 Chaengwattana Road, Thung Song Hong, Laksi District,
Bangkok 10210
Tel:+662-141-9525 Fax: +662-143-8172
www.kpi.ac.th